

Delo na lastni duši

Tematska Knjižica

št. **82**

VSEBINA

Samo-spoznanje pride najprej...

»Pomanjkanje samospoznanja... Samoljubje... Trdoglavost...« (BD 0706)	3
»Domišljavost... Samospoznanje...« (BD 1152)	4
»Oddaljenost od Boga... Samospoznanje... Združitev...« (BD 1477)	5
»Samokritika in samospoznanje...« (BD 2759)	6
»Znak duhovnega razvoja na višje...« (BD 3214)	7
»Samokritika: misli... Ljubezen...« (BD 6113)	9
»Pogosto samopreverjanje je nujno...« (BD 7307)	10
»Samopreverjanje in samokritika...« (BD 8064)	11

Delo na lastni duši...

»Bogastva...« (BD 0223)	13
»Nevarnost da se postane mlačen... Nazadovanje... Ekstremna borba duše...« (BD 0820)	14
»Božanski blagoslov... Težnja k razvoju duše...« (BD 1168)	15
»Ocenjuje se človekova volja in ne delo... Delo na duši...« (BD 1382)	16
»Delo na duši bližnjega... Blagoslov na Zemlji...« (BD 1915)	17
»Delo na duši... Premagovanje samega sebe...« (BD 2237)	18
»Poznavanje samega sebe... Delo na duši... Milost... Ponižnost...« (BD 3244)	19
»Delo na duši...« (BD 3661)	20
»Sprememba človeške narave edino znotraj...« (BD 6158)	21
»Zavestno delo na duši...« (BD 6730)	22
»Delo na duši: sprememba samoljubja v Ljubezen do bližnjega...« (BD 6924)	23
»Sprememba bitja zahteva delo na duši...« (BD 7059)	25
»Moč Besede... Vsakodnevno delo na napredku duše...« (BD 7514b)	27
»Prisvajanje vrlin...« (BD 8608)	28
»Sprememba samoljubja... Delo preobrazbe...« (BD 8736)	29
»Preziranje Božje moči... (Njegove Besede)...« (BD 5549)	30

*Služenje in greh lenosti... Blagoslov vsakodnevnega dela...
Kako se pravilno izvaja vsakodnevna zemeljska dejavnost?!*

»Zapostavljanje zemeljskega dela... Nedejavnost... Lenost...« (BD 0938)	32
»Lenost... Redna dejavnost...« (BD 2298)	33
»Služenje... Greh lenosti...« (BD 2299)	34
»Osvobajanje iz materije... Lenost... Dejavnost...« (BD 3319)	35
»Pridobivanje duhovnih dobrin... Zemeljska dejavnost... Lenost...« (BD 4881)	36

»Lenost...« (BD 0639)	37
»Depresija... Duhovna in fizična ravnodušnost...« (BD 0599)	38
(»Zemeljski dogodki... Fenomeni časa... Lenost duha...« (BD 0889)	39
»Depresije... Trpljenje in Ljubezen Očeta...« (BD 0828)	40
»Razpoloženja... Depresije... Dokazi Ljubezni...« (BD 1602)	42

Nujno opozorilo na delo na duši... Nabiranje duhovnega bogastva...

»Računajte na predčasno smrt... Bližina Konca...

»Nujno opozorilo na delo na duši...« (BD 3659)	43
»Zavestno delo na duši...« (BD 7530)	44
»Izkoriščanje časa Konca... Delo na duši...« (BD 3639)	45
»Resno opozorilo na delo na duši...« (BD 5550)	46
»Resno opozorilo na delo na duši...« (BD 4419)	47

»Delajte in delujte, dokler je še dan...« (Janez 9:4)

»Delajte in ustvarjajte, dokler je še dan...« (BD 3393)	48
»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan...« (BD 3788)	49
»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan...« (BD 4289)	50
»Ustvarjajte in delujte... Neskončno dolga noč...« (BD 5707)	51
»Delajte in delujte, dokler je še dan...« (BD 6404)	52
»Delajte, dokler je še dan...« (BD 7433)	53
»Delajte, dokler je še dan...« (BD 8413)	55

»Očetove Besede... Razlaga imena BERTHA DUDDE« (BD 0763)	57
--	----

Bertha Dudde, št. 0706, 10. december 1938

POMANJKANJE SAMOSPOZNANJA... SAMOLJUBJE...
TRDOGLAVOST...

Usmeri pozornost na besede, ki ti pritekajo: najhujše (*najbolj bridko*) življenjsko stanje si prirejajo ljudje sami, ko se nahajajo v nenehni notranji neskladnosti (*disharmoniji*) in ne izmolijo, da jim na pomoč priskoči Božja milost, preko katere bi bili osvobojeni pritiska, ki jih obremenjuje. Ti ljudje vedno mislijo, da je njihovo stanje nesrečno in so vedno bolj nošeni z notranjimi občutki; in na koncu je njihovo stanje le še neskončen obup, in to brez pravega vzroka.

Pri teh ljudeh je še vedno preveč razvito samoljubje, ki povzroča, da se oni ne morejo dvigniti iznad sebe in v usodi drugih ljudi najdejo veliko več smisla, tako da je tem ljudem pravilna presoja (*razsodnost*) vedno nekaj tujega (*ne znajo pravilno presoditi*). Oni zavračajo vsakršen razumen argument, zaradi česar imajo veliko težje življenje zaradi lastne trdoglavosti, ker bi drugače dobra volja naredila, da bi bilo življenje veliko znosnejše za njih.

Samo življenje je tako poučno (*polno priložnosti za učenje*) in daje večkratno osnovo (*temelj*), če se ga le pravilno iskoristi in če se v vseh duševnih stiskah najde pribežališče (*rešitev*) v Ljubezen-skem delovanju. Tedaj je na zanesljiv način prišlo do vzpostavitve ravnotežja, in srce postaja radostno... In če oseba zanemari sebe, potem od nje odpada vse težko in ona izpolnitev življenja najde v delovanju za druge. Namen življenja je vendarle vedno edinole dozorevanje njegove osebnosti, odrekanje od izpolnjevanja lastnih želja in nenehno prostovoljno služenje.

Kolikor bolj se lahko človek podredi, toliko svobodnejše bo postalo njegovo duhovno stanje; in kolikor bolj pogosto je dejaven v samo-premagovanju, toliko močnejša bo njegova volja, in to delo na samemu sebi prinaša oplemenitenje celotnega bitja. Vedno bo vzeta v poštev edino korist bližnjega, in stanje bolečine, ki muči človeka, bo odstranjeno... To pa doseže volja za delovanjem... Veliko je lažje premagati svet, kot pa samega sebe...

Človek ne želi priznati, da je on sam povzročitelj tega stanja; vedno raje išče vzrokepovsod drugje, kot pa pri samemu sebi, in to je njegova napaka... Težko je

(po)nuditi pomoč tam, kjer primanjkuje samospoznanja... ampak kje potem začeti... Tisti, ki vedno želi biti kritičen do drugih in nikoli do sebe, bo težko prepoznal temeljno zlobo; on se bo vedno imel za vrednega obžalovanja in ne bo zbral volje, da prekine svoje stanje, ki ga še tlači.

Tako da ima samo ena stvar pravi učinek na takšno duševno stanje... V vsej Ljubezni mu usmeriti pozornost na napačno stališče do življenja, s katerim se mora soočiti človek sam, kar pa je vedno primer, ko trpi pod pritiskom svojega razpoloženja in ne najde izhoda. Kjer je volja, tam je tudi delovanje; in šele to človeka osvobaja od vsakega zla... AMEN

Bertha Dudde, št. 1152, 29. oktober 1939

DOMIŠLJAVOST... SAMOSPOZNAVANJE...

Človekov najtrdovratnejši sovražnik je to, da ga ne zapusti domišljavost (*prevzetnost*), ker je on potem enak, kot da je brez samospoznanja... On se vidi na napačni luči (*svetlobi, spo-znanju*), zaradi česar tudi ne stori ničesar, razen da jo še bolj povečuje, namesto da bi se v vsej ponižnosti preveril, da bi spoznal svoje napake in pomanjkljivosti ter da bi se boril proti njih.

Pred vsakotežnjo k izpopolnjevanju mora (*najprej*) priti spoznanje. Toda vsak, ki se gleda v ogledalu pravičnosti in nedotakljivosti, ta niti ne teži k navzgor, temveč si umišlja, da je že tam; on niti nima potrebe, da bi se razvijal navzgor, ker ni ozaveščen o stanju zrelosti. In on bo le redko sprejel napotilo in opozorilo glede tega, ker je prepričan v svojo pomembnost in se zato nahaja v ogromni oddaljenosti od resničnega spoznanja svojega duševnega stanja.

Tako da bo človeku, ki je prepričan v pomembnost svoje osebnosti, zelo težko mogoče razložiti nujnost izpopolnjevanja, ker bo on vedno mnenja, da je to primerno za njegove bližnje, toda nikoli za njega samega... On ne spozna svoje lastne največje napake, zaradi česar tako težko najde pot do spoznanja... On ima nek preveč visok občutek za sebe (*previskoko mnenje o sebi*), ki mu preprečuje, da bi se v molitvi ponižno prepustil Očetu na nebu, tako da je ta občutek za samega sebe največji sovražnik njegove duše... on se ne podredi Očetu... še manj pa služi...

To pa preprečuje razvoj njegove duše na višje, ker človek ne more doseči ničesar, kar jezvvišeno, če ne stremi k temu... po drugi strani pa ravno ne bo stremel k nečemu, kar verjame, da (že) ima. Samo tisti, ki se ima za majhnega in slabotnega, moli za pomoč...

Toda velik in močan verjame, da le te ne potrebuje. Tako ostaja prazen in končno tudi ne beleži vzpona (*napredka*), ker je za vsak vzpon potrebna težnja.

Ko je v človeku tako zelo močno razvit občutek za samega sebe, potem tudi ne more pravilno dojeti oddaljenosti od Večnega Božanstva; in on ne stori ničesar, da bi to oddaljenost zmanjšal... Temu nasprotno pa on dovoljuje, da zemeljski svet vpliva nanj tako, da oddaljenost od Boga postaja vse bolj vidna; on namreč verjame, da ima on osebno tako globoko znanje, da v premoči zavrača vse, kar mu je ponujeno za odrešenje duše, pri čemer pa vedno predpostavlja svojo nedotakljivost in svojo pomembnost.

On se ima za vzornega in ne dovoli, da bi bil kdorkoli drugi vreden. On ne sprejema učenja in odbija, če se od njega zahteva sprememba njegovega bitja. Njemu se namreč zdi, da je to nemogoče doseči, zopet pa je to zanj največja ovira na poti do pravilnega spoznanja, ker do višine lahko pride le tisti, ki verjame, da je najnižji (*najmanjši, najšibkejši*)... ta namreč iskreno prosi Boga za Njegovo pomoč, katera mu je z Ljubeznijo dana s strani Očeta, medtem ko tisti drugi zase misli, da ni toliko v potrebi, da bi moral prositi za Očetovo pomoč; in tako brez kakršnekoli pomoči niti ne more prispeti gor... AMEN

Bertha Dudde, št. 1477, 17. junij 1940

ODDALJENOST OD BOGA... SAMOSPOZNAVANJE... ZDRUŽITEV...

Človek, da bi zmanjšal oddaljenost od Boga, se mora zavedati, koliko je oddaljen od Njega in torej to ločenost doživljati kot težko ter bolečo. On bo tedaj težil k spremembi tega zanj nezadovoljujočega stanja in potem zavestno delal na sebi v spoznanju tega, da mora biti njegovo lastno stanje zrelosti izboljšano, da bi se zmanjšala oddaljenost od Boga. Se pravi, da je samospoznavanje prvi pogoj za zavestno delo na duši, česar pa je pri ljudeh moč najmanj najti, ker oni o sebi ne mislijo, da so pokvarjeni (*defektni*), zaradi česar tudi ne storijo ničesar, da bi izboljšali svoje stanje duha. Izredno težko je v človeku omajati občutek odličnosti (*oz. omajati to, ko človek misli, da je odličen, najbojši*), čeprav pa je ravno to tako potrebno, ker se šele tisti človek, ki spozna svoje pomanjkljivosti, trudi, da bi jih odstranil. In zopet je volja za Resnico tista, ki je nujno potrebna, ker človek, ki ljubi Resnico, sam polaga račune za svoje razmišljanje in postopke ter je samokritičen. Zato je torej razumljivo, da je tisti človek, čigar srce teži k Resnici, blizu prave poti, ker bo tok njegovih misli tako usmerjan, da on spozna sebe in da zaradi tega teži k spremembi svojega bitja. In takrat, ko bospoznal svoje pomanjkljivosti, bo postal majhen in ponižen. Želel jih bo odstraniti in bo v molitvi

prosil Boga za moč ter se na ta način približeval Večnemu Božanstvu, ker želi priti k Bogu... On spoznava svoje malovredno (*ničvredno*) stanje, katerega se želi rešiti... čuti (*zaveda se*), da sam ni sposoben za to, tako da prosi za Božjo milost, da tako oddaljenost od Boga postaja vse manjša; ko namreč človeku iz Boga priteka moč, katero on prosi za svoje lastno dobro, ga obenem tudi zajema Božja Ljubezen in njegovo srce oblikuje tako, da je sposobno za Ljubezen... Ljubezen pa ga ponovno vodi vse bližje k Bogu; Ljubezen na koncu popolnoma ukinja oddaljenost od Boga; Ljubezen vzpostavlja združitev (*zedinjenje*)... in tedaj je življenje na Zemlji končno omogočilo to, da je človek odnehal od svoje Bogu-nasprotne volje in se iz lastne volje ponovno povezal s svojim Očetom večnosti, zaradi česar je torej osvobojen od neskončno dolge omejenosti... AMEN

Bertha Dudde, št. 2759, 29. maj 1943

SAMOKRITIKA IN SAMOSPOZNANJE...

Človek premalo opazuje svoje notranje življenje, ker bi drugače bolje spoznal samega sebe in svoje pomanjkljivosti ter bi se trudil, da jih odstrani. Delo na njegovi duši se začne šele takrat, ko je spoznal, da je nepopoln, se pravi ko zavestno teži k izpopolnjevanju (*popolnosti*), ko se ob spoznanju svojih napak ter slabosti trudi biti plemenitejši. Njih pa je mogoče prepoznati šele takrat, ko se globoko poglubi, kar pomeni, ko svoje življenje, svoje postopke (*delovanja*) podredi resni kritiki...

Če je otrok sveta, potem opazuje samo zunanost, vidi le svoj telesni ustroj in ne tega, kako je zgrajena njegova duša. In celotno njegovo razmišljanje ter hotenje (*želje*) je usmerjeno samo na telo in njegove potrebe, ker človeka vedno znova srečuje svet z njegovimi zahtevami, katere pa potem on marljivo izpolnjuje. Toda njegovo notranje življenje je postavljeno povsem v ozadje. On bo le malo ali nič razmišljal o tem, kakšen je njegov odnos do bližnjih, kakšno je njegovo stališče do Boga in kako bo on lahko prenašal samega sebe, če je poklican, da položi svoje račune za svoje razmišljanje in postopke (*delovanja*). In on zaradi tega ne bo delal na samemu sebi.

K zavestnemu delu na duši pravno tako spada tudi spoznanje samega sebe... človek mora biti brez zadržkov samokritičen. Ne sme tolerirati (*dopuščati*) svojih napak in slabosti; mora imeti trdno voljo za to, da se razvija naprej; ne sme biti zadovoljen s samim seboj, temveč mora nenehno težiti k popolnosti. Toda da bi vse to dojel, mora biti prepričan v svojo malovrednost, v svojo pomanjkljivost, kar pa je šele posledica preverjanja samega sebe (*samo-kritike*).

Človek je največkrat iskren do samega sebe, če je sam sploh podrejen (*samo*)preverjanju. In šele to razmišljanje, brez stranskih vplivov, mu prinaša jasno presojo (*oceno*) samega sebe, čemur pa potem ravno tako sledi delo na sebi (*na svoji duši*), ker ni nobeden človek brez napake. Kolikor bolj se človek povleče (*umakne od zunanjih vplivov*), da bi se pogovarjal s samim seboj, s svojimi pregrehami in strastmi (*hlepenji, poželenji*), toliko prej jim on najavi vojno, ker ga notranji glas opozarja in popravlja, če je on lepripravljen slišati ta glas. Potem pa ga bo on opozoril na vsako napako. On ga bo spodbujal na zavestno delo na duši; on ga bo vedno in vedno znova usmerjal na samoprverjanje. In tako bo on postal ponižen, ker spoznava samega sebe in svoje slabosti ter se želi odreči vsakršni prevzetnosti (*ponosu*).

In on bo preko tovrstnega samopreverjanja znotraj (*v duši*) dozoreval. On se bo naučil razumeti slabosti bližnjih, ker jih ravno tako najde (*vidi, spoznava*) v sebi. In molil bo za moč za svojo preobrazbo, katero pa še kako spozna, da je nujna, tako da potem tudi resno dela na temu. Samopreverjanje je izjemno pomembno za oplemenitenje (*izboljšanje, napredek*), ker človek šele na ta način spoznava sebe in zavestno dela na sebi... AMEN

Bertha Dudde, št. 3214, 7. avgust 1944

ZNAK DUHOVNEGA RAZVOJA NA VIŠJE...

Znak duhovnega razvoja na višje je ta, ko se človek več ne zadovoljuje z užitki, ki mu jih ponuja svet, tamveč teži k višjemu; da mu svetovno znanje ni zadostno, temveč on premišlja o stvareh, ki presegajo svetovno znanje. On želi prejeti razlago o vsemu, kar se nahaja izven zemeljskega, ker ga zemeljsko ne zadovoljuje več; in tako on teži (*hrepeni*)...

On sedaj v enaki meri premišlja o samemu sebi. On izvaja strogo samokritiko na sebi in svojimi mislimi ter postopki (*delovanji*); on si prizadeva, da se oblikuje do popolnosti. In na takšnega človeka bo ravno tako delovala Božja Beseda. Ona pada na dobro zemljo; človek jo sprejema; on o njej premišlja in se trudi živeti po njej. Čim se namreč on začinja ločevati od sveta in njegovih užitkov, čim on teži k višjemu znanju, mu bo Božja Beseda ponujena na zanj najučinkovitejši način; on pa jo spoštuje in si prizadeva živeti po njej.

In tako se počasi začinja sprememba njegovega bitja. Začenja se duhovni razvoj na višje; duša začinja dozorevati in človek izpolnjuje svojo zemeljsko nalogo. Pred tem pa

se mora (*najprej*) zgoditi odrekanje svetu in njegovim užitkom, preden se v človeku prebudi spodbuda za pravo (*vredno*) življenje, preden on postane duhovno dejaven preko resnega premišljanja in težnje k Bogu, ker je oboje istočasno nemogoče.

Človek, ki še vedno pripada svetu, slabo posluša učenje, ki mu ga prinaša človek z višjim znanjem, ker ga svet preglasi. In človek, vse dokler ga svet vabi in privlači, ne najde zadovoljstva v duhovnih stvareh. On ni žejen znanja in ne hrepeni po Resnici. On nima nikakršne spodbude, da bi izpopolnil svoje bitje; on svojo pozornost usmerja edino v/na svet, kateremu tudi popolnoma daje svoje telo, da mu služi.

In on zaradi tega ne usmerja pozornosti na Božansko Besedo. Ona je zanj le prazen glas; sprejema jo le z ušesi, toda niti malo ne prodre do srca in ne aktivira njegove volje, da bi delal na samemu sebi. On se ne zaveda svoje nepopolnosti, temveč se zaradi svojega ponosa ima za stvaritev, ki je močna in silna, čeprav pa on ne bo nikoli sposoben, da seta sila in moč manifestirata.

Njegova duhovna težnja se začneja šele takrat, ko se on zaveda svoje nepopolnosti, kar pa zopet pogojuje, ali on premišlja in preverja samega sebe. Vendar pa je človek, ki ljubi svet in njegove dragocenosti (*nepomembnosti, brezvrednosti, igrčke, neumnosti*), še vedno daleč od tega, da bi izvajal samopreverjanje, ampak je njegovo življenje naglica in hlepenje po zemeljskih dobrinah. In on si prizadeva, da vse dobi od zunaj; in na svoje notranje bitje ne usmerja pozornosti, da tako zaradi tega tudi ne spoznava samega sebe, kakor tudi ne nujnosti spremembe samega sebe, svojega bitja (*narave*) in svoje volje. On ostaja ne enakem duhovnem nivoju tako dolgo, dokler on sam ne iztegne svojih rok, dokler se on sam ne potruži živeti življenje v skladu z Božjo voljo; tedaj pa se on ločuje od sveta in išče vezo z duhovnim kraljestvom...

Kolikor bolj (*globoko*) je človek v duhovnem razvoju, toliko bolj goreče on dela na samemu sebi. Cilj je namreč približevanje k Bogu, kar pa predpostavlja prilagajanje Bitju Večnega Božanstva in zato oblikovanje samega sebe v Ljubezen. Človek, ki teži k Bogu, prepozna svojo manjkavost, svojo veliko oddaljenost od Boga, zaradi česar si prizadeva spremeniti sebe. Čeprav pa je on uspešen edino takrat, ko on ne misli edino na sebe, temveč ravno tako poizkuša vplivati na bližnjega, da on začne delati na samemu sebi. On se namreč oblikuje v Ljubezen, če se on z Ljubeznijo posveča svojemu bližnjemu, če mu on pomaga z nasvetom in delovanjem tam, kjer je on preveč slaboten.

Čim človek živi edino svoje življenje (*samo zase*), čim si on prizadeva zgraditi edino svoje lastno duševno življenje, potem je v njemu še vedno preveč močno samoljubje, ki pa mu ne prinaša napredka. In zato mora duhovno delovanje ravno tako pritegniti velik krog (*ljudi*), ker čim človek resno teži k svoji popolnosti, on ravno tako želi komunicirati:

on želi to, k čemur se mu zdi, da je vredno težiti, ravno tako podeliti tistim, ki jih on ljubi.

In tako bo on delal za Božje kraljestvo, četudi se on nima za Božjega služabnika... On bo komuniciral oz. izražal svoje duhovno razmišljanje. In on si bo prizadeval priključiti bližnje; on jih bo tako pritegnil k enakemu prizadevanju. On sam jim bo pokazal primer preko Ljubezen-skega delovanja i jih spodbudil na Ljubezen-sko delovanje. On bo predstavnik Kristusovega Učenja, Božanske Besede, čim on spodbuja ljudi na Ljubezen-sko delovanje.

In tako on sam dozoreva preko tega, ko skrbi za bližnje. On se oblikuje v Ljubezen; in on bo uspešen, ker bo on imel znanje, ki ga bo osrečilo in muznova dalo spodbudo na razdeljevanje, čim si on želi delati z njim. Duhovno delo predpostavlja znanje; in duhovno delo opravlja človek, ki si prizadeva, da svoje bližnje vodi po poti Ljubezni. On jim mora namreč obenem tudi predstaviti blagoslov Ljubezni. On jim mora razložiti, zakaj mu Ljubezen pomaga. On jih mora podučiti, kar pa lahko naredi edino takrat, ko ima tudi on sam to znanje.

To je potek razvoja na višje: da človek preko Ljubezen-ske dejavnosti pride do sposobnosti, da sprejme znanje, da to znanje uporabi tako, da si ga prizadevaprenesti na bližnje; in on preko tega ponovno (z)raste, da torej lahko zabeleži napredek v duhovnem razvoju. Vendar pa človek ne sme nikoli skrbeti edino zase, ker on potem ni dejaven v Ljubezni do bližnjega. On je potem edinole razumsko dejaven (*aktiven*) oz. trudi se dozoreti, pri čemer pa mu primanjkuje dejavnosti (*sodelovanja*) srca, zaradi česar duša ne more dozoreti, ker ona lahko pride do višine (*napredka*) edino preko nesebične Ljubezni do bližnjega. AMEN

Bertha Dudde, št. 6113, 19. november 1954

SAMOKRITIKA: MISLI... LJUBEZEN...

Kjer je vaša Ljubezen, tam bodo vedno tudi vaše misli. In če vi sedaj želite prakticirati resno samokritiko, potem samo usmerite pozornost na to, s čim se vi pretežno ukvarjate v mislih... Vaše misli so namreč svobodne, katerih vam ni potrebno skrivati pred bližnjimi, tako do bodo misli vedno razodevale najgloblje hrepenenje oz. to, kar najbolj daje spodbudo vašemu srcu. In sedaj preverite, ali so le te usmerjene k zemeljskemu (*svetovnemu*) ali duhovnemu... in potrudite se, da jih kolikor bolj je mogoče zavrnete od zemeljskega in jih usmerite k duhovnemu... Potrudite se, da bo

Bog in Njegovo kraljestvo tarča vašega hrepenenja in ločite se od vsega, kar pripada svetu... Zaradi tega ne dovolite, da svet postane vaša Ljubezen, temveč da to postane Bog... Bog bo namreč resnično bolje nagradil vašo Ljubezen, kot pa bo to naredil svet. Bog vam bo ponovno prinesel Ljubezen. Toda posedovati Njegovo Ljubezen pomeni doseči življenje in blaženost, prejemati svetlobo (*prosvetljenje, znanje, modrost*) ter moč in nekoč, ko se zemeljsko življenje konča, vstopiti v večno življenje...

Torej tisti, ki bolj ljubi svet, lahko prejme edinole svetovne dobrine, ki pa so minljive... ki sicer verjetno polepšajo (*povečajo standard, telesno ugodje*) zemeljsko življenje, toda njegovo dušo prekrivajo s temo, in na koncu življenja človek ne more ničesar od tega vzeti v večnost... Vi lahko kaj hitro preverite, ali vi usmerjate pozornost na vaše misli, zaradi česar boste vedno prejeli opozorila in boste nenehno opominjani, da vaše misli usmerite navzgor... Četudi namreč ne vidite takoj dosežka... pa bo le tanezmeren, če vi (*pre*)stopite v duhovno kraljestvo... Vendar pa vi lahko že na Zemlji ogromno prejmete, ker bodo vsako duhovno misel ujeli (*sprejeli*) prebivalci duhovnega kraljestva in bo za vas blagoslovljena... vi vzpostavljate vezo z njimi, in ker je njihov cilj vedno Bog, oni tudi vaše misli vodijo k Bogu in vam posredujejo duhovno bogastvo, katero pa bo vedno zadovoljilo vaše hrepenenje...

Ne dovolite, da svet vodi vaše misli... iztisnite jih in se v mislih bolj ukvarjajte s kraljestvom, v katerega boste nekoč vstopili... In kolikor bolj vam uspe uresničiti ločitev od sveta, toliko bolj bo Bog tarča vaših misli... Vaša Ljubezen se bo vedno bolj nanašala na Njega, Njegova vzajemna Ljubezen pa bo za vas pomenila ogromno blaženost. Vi boste živeli, ker vi od Njega prejemate svetlobo ter moč; in sedaj, ko ste nenehno dejavni v skladu z Božjo voljo, ste lahko blaženi v duhovnem kraljestvu... AMEN

Bertha Dudde, št. 7303, 13. marec 1959

POGOSTO SAMOPREVERJANJE JE NUJNO...

Poglejte znotraj sebe in prepoznajte svoje slabosti... Pogosto samopreverjanje je zelo nujno za vas; vi ljudje se namreč ne zavedate dejstva, da ste še naprej zelo neprimerno (*niste dovolj*) oblikovani, ker ne gledate kritično na stanje vaše duše, temveč ste zadovoljni, vse dokler ste mnenja, da je že vaš zunaji videz dovolj sprejemljiv. Vendar pa slednje ne pripomore k povečanju zrelosti vaše duše, za kar je potreben poseben napor iz vaše strani, da bi to dalo rezultate. In za vas je nujno vedeti, kakšni morate biti in kakšni ste dejansko... Zaradi tega morate vi pogosteje usmerjati pozornost nase; vi morate prakticirati samokritičnost in vedno kot življenjsko vodilo uporabljati edino Moje zapovedi Ljubezni do Boga in do vašega bližnjega... in kmalu se boste zavedali

slabosti in nepopolnosti, kipa bodo potem kot kristalno jasne prišle na površje, če imate resen namen spremeniti vašo naravo(*značaj*). Obenem pa morate vedeti tudi to, da mora biti to resna volja vašega srca in ne samo odločitev, ki je navzven ustno izpovedana, toda katera ne deluje na srce. Vi ljudje ste še naprej preveč svetovni, posledica česar je, da se nesebična Ljubezen do bližnjega skorajda nikoli ne prakticira, ker človeško bitje, ki je še naprej priključeno svetu, vedno najprej misli o samemu sebi, preden vzame v poštev svojega bližnjega.

Če ste torej resni v tem, da mora vaša duša uresničiti zrelost, potem si boste iskreno in pošteno priznali svoje slabosti in nepopolnosti ter jih boste poizkušali odstraniti, da bi uresničili spremembo in samemu sebi dokazali vašo resno voljo, ker edino resna volja zagotavlja uspeh, medtem ko površinsko preverjanje ne bo cenjeno na ta način, kakor ono tudi za dušo ne more predstavljati nikakršnega dosežka. Vi lahko zagotovo prejmete pomoč na vsakršen način v tolikšni meri, da boste odkrili, da imate podporo v vaši nameri, kakor tudi v vašem delovanju, čeprav pa morete delo izboljšanja vaše duše narediti vi sami. To vključuje opazovanje znotraj sebe in dojemanje (*percipiranje svojega notranjega stanja*); to vključuje popolno resnost pri samopreverjanju, kar pa vam bo potem tudi razodelo, kje morate začeti z vašim delom. Vendar pa boste potem zagotovo uspešni, ker boste v tem primeru naleteli na visoko stopnjo duhovne podpore. Vse je odvisno od resne volje; in ta volja je cenjena s strani Tistega, Katerega morate vi ljubiti iznad vsega drugega in kateri vam je tudi zapovedal, da ljubite vaše brate, ki so ravno tako Njegovi otroci in ki ravno tako potrebujejo vašo Ljubezen. Tega namreč primanjkuje v vseh vas, zaradi česar boste morali vi vedno znova poslušati opominjanja, da pogledate znotraj vas samih. Če namreč vi želite prejeti pomoč, potem morate vedeti, kje je ta pomoč potrebna... In šele takrat, ko spoznate sami sebe, ko se sami trudite spoznati svoje bitje, ki pa je še zelo daleč oddaljeno od popolnosti, se boste to tudi trudili doseči. In četudi je za to delo potrebna precej odločna volja, pa je to s pomočjo duhovne podpore kljub temu mogoče, čim se pokaže, da imate vi dobro voljo in da iskreno težite k uresnitvi popolnosti. AMEN

Bertha Dudde, št. 8064, 16. december 1961

SAMOPREVERJANJE IN SAMOKRITIKA...

Vi, Moji izbrani služabniki, morate ravno tako od Mene prejeti opomin in nasvet, da bolj goreče delate na napredku in oplemenitenju vaše duše, ker vse dokler živite na Zemlji, vi znotraj vas samih še naprej nosite nezrele substance. Vi vsi se morate še naprej bolj ali manj boriti proti strastem, hlepenju in vsakovrstnim slabostim, zaradi česar bi morali vedno misliti na to, da morate te substance poduhoviti v času vašega zemeljskega življenja. Morala se bo odvijati nenehna borba, in vi bi jih morali

premagati; vi bi morali z veliko Ljubezniposkušati vplivati na substance, ki niso poduhovljene, da vas pustijo (*da va ne nadlegujejo*), da se združijo s hrepenenjem duha znotraj vas, da prenehajo nadlegovati (*trpinčiti*) vašo dušo, da se bo ona lahko vse lažje dvignila do vrhunca, brez da bi bila pri tem zaustavljena in ovirana.

Jaz želim omogočiti, da bo vaša steza do sreče lažja za vse vas. Vendar pa morate vi ravno tako delati na sebi. Vi se morate resno preveriti glede slabosti in napak, ki vas še naprej obremenjujejo. Vi se morate vprašati, ali je vaša duša še naprej omejena s strani kakršnihkoli strastnih želja (*strasti*)... vi se morate boriti proti vsakršni nečisti težnji, odstraniti vsakršno razdraženo čustvo (*emocijo*). Vi ne smete nameniti nobene neplemenite misli in nobenemu človeškemu bitju zanikati vaše Ljubezni... vi morate poizkušati popraviti vsako krivico, s katero ste prizadeli bližnje človeško bitje...

Vaše razmišljanje mora biti vedno dostojanstveno in čisto, kar izključuje vsako misel o sovraštvu in maščevanju... Vi bi se morali izogibati vsaki neljubeznivi besedi in vedno misliti na to, da vi od Mene pričakujete Ljubezen, sočutje in odpuščanje, zaradi česar bi morali ravno tako to isto podariti vašemu bližnjemu človeškemu bitju... Morali bi vedeti, da Jaz ravno tako vem o vsemu, kar vi razmišljate ali izgovorite, in morali bi se vprašati, ali se pravilno obnašate v Moji prisotnosti...

Jaz vem, da ste vi še naprej šibki, da je borba proti vas samih resnično najtežja... Vendar pa vam je Moja moč vedno na razpolago; in vi Mi morate samo nameniti miselno prošnjo, in Jaz vam bom dal moč in vi boste zmagali... Vi boste lahko umirili zle duhove znotraj vas samih. Oni vas bodo vedno bolj putili pri miru. Oni bodo postali čedni ter umirjeni in bodo obenem tudi zadovoljili hrepenenje duše, da se umiri, da bodo oni celo izkoristili to moč za njihovo lastno (o)čiščenje... Oni imajo namreč to možnost, da sami dosežejo zrelost znotraj zemeljskega telesa in da se pridružijo duši, ker bo ona vse popolnoma dozrele duhovne substance vzela s seboj v kraljestvo onostranstva, ko bo potrebno zapustiti njeno zemeljsko telo.

Sama duša ima iz njenih prejšnjih utelešenj še naprej različne instinkte znotraj sebe, katere bi morala spremeniti na bolje... in ona je ravno tako oblegana s telesom iz mesa, ker je le to oblikovano iz substanc, ki niso poduhovljene... Toda človeško bitje ima možnost, da na te zle duhove izvrši odrešujoči vpliv... če on vse negativne kvalitete poizkuša spremeniti v nasprotno (*v vrline*), vse dokler ne postane ponižen, nežen, miroljuben, sočuten in pravičen... vsa dokler sam ne postane Ljubezen, ki vključuje vse te vrline; in potem bo človeško bitje tudi sposobno vstopiti v duhovno kraljestvo popolnoma dozorelo.

In glede na to se morate vi resno vprašati o tem, katerih vrlin vam še naprej primanjkuje... raziščite (*poglejteznotraj sebe*), ali ste že povsem spremenili vašo

naravo... preverite, kaj je še potrebno storiti in resno delajte na napredku vas samih... In vi boste povsem zagotovo uspešni, če le imate resen namen in če Me prosite, da vam dam moč, ker ste prepuščeni sami sebi prešibki. (Po)kličite Me v Jezusu, da bom Jaz tako okrepil vašo voljo, da boste tako izgubili vašo šibkost volje, da vam bom Jaz tako odpustil, ko postanete grešni. In Moja pomoč vam je dejansko zagotovljena, ker je Moja lastna volja ta, da bodo duše dozorele; in Jaz Sem resnično zadovoljen s tistimi, ki resno jemljejo spremembo njihove narave v Ljubezen...

Čim ste namreč vi polni Ljubezni, bodo vse nezrele substance (*ki niso poduhovljene*) znotraj vas ravno tako postale poduhovljene, ker se le te ne morejo upreti moči Ljubezni. Toda kjerkoli so ti zli duhovi še naprej dejavni, tam Ljubezen še ni dovolj globoka oz. Jaz še ne morem delovati v vas v vsej polnosti, in vi se boste morali boriti, da postanete čisti, da se tako Jaz lahko nastanim v vas... In potem ste bili vi tudi odrešujoče dejavni znotraj vas samih. AMEN

.....2.....

Delo na lastni duši...

.....†.....

Bertha Dudde, št. 0223, 12. december 1937

BOGASTVA...

Na Zemlji se je začela rojevati zarja... V času (*obdobju*), ko se morate vsi boriti, vam Gospodar (*Jezus Kristus*) daje milost za milostjo... Njegova volja je ta, da so z Zemljo povezane vse duhovne moči, ki so sposobne za vpoklic (*mobilizacijo*)... Tako da ste sedaj vi na vrsti, ali si boste postregli s tem, ko vam Oče prihaja z Ljubeznijo na proti. Vedno se samo polni zaupanja prepustite kretnjam srca... Gospodar poizkuša vstopiti vanj, in če ste pripravljeni sprejeti, vas bo Nebeški Oče blagoslovil.

Ko imate na Zemlji raznorazne težnje, nenehno pozabljate na eno stvar... zavestno delo na vaših dušah... kot najpomembnejše vedno postavljate zemeljske težnje in ne usmerjate pozornosti na prisotnost vzvišenega v vas... duše, ki je še vedno del Boga in kateri morate še v času vašega zemeljskega življenja utreti pot k Očetu... Ne dovolite, da vaša duša zaradi telesa trpi v pomanjkanju; žrtvujte zanjo, potrudite se razmišljati na drugačen način, s pogledom usmerjenim v onostranstvo... Sprejmite Očetovo roko, ki je usmerjena k vam in ne skrivajte se pred Odrešenikom (*Jezusom Kristusom*)...

In to jutro bo na delu našlo nekega pridnega otroka... in tako se tudi vi dan za dnem ukvarjate z vašim delom... Ali veste, ali boste doživeli to večer? Ali veste, koliko dolgo boste še na Zemlji? O, poslušajte glas opozorila... Zlatavrata se vam bodo odprla, če ste le voljni spoznati... V tem časovnem obdobju se bo namreč spremenilo vaše celotno razmišljanje... Morali boste spoznati, zakaj Oče prenaša dogodke na Zemlji... da je vse, kar vas danes motivira (*spodbuja*), dovoljeno za vas edinole v smislu Božanske modrosti kot sredstvo za izpopolnjevanje. Dojemite to in se ponižno podredite vodstvu Gospodarja, da bi se iz vseh dogodkov okoli vas lahko razvilo novo delovanje... Delo na vaših dušah...

Sredstva, ki jih Nebeški Oče uporablja, da bi pridobil Svoje, se vam bodo zdela nerazumljiva, čeprav pa Gospodar vidi v srce vsakega človeka... On mora ukrepati tam, kjer so korenine samega zla in kjer se duša nahaja v največji nevarnosti, da se usmeri na pot propadanja. Zunanje življenjske priložnosti (*razni dogodki v življenju ljudi*) so pogosto vzrok, da se človek oddaljuje od Gospodarja, namesto da bi ga pripeljale k Njemu... Tam potem Gospodar uporabi sredstva, ki naj bi človeka prebudila iz duhovnega sna. Spoznajte vaš cilj... le ta je nekje drugje od tega, kar si vi predstavljate v slepem navdušenju.

Če vas Gospodar v Ljubezen-ski milosti vodi do Resnice, bodite hvaležni in se voljno napolnite, in ne zapletajte sedlakoepsko v velike probleme, katerih v vašem sedanjem stanju niste sposobni rešiti. Gospodar želi videti dela, ki služijo napredku duše... Zemeljske dolžnosti, ki so vam dane, boste izpolnili z Božjo pomočjo, vendar pa predvsem glejte na to, kar koristi duši... V težkih časih bo vaše srce našlo mir, če delate skupaj z Odrešenikom (*Jezusom Kristusom*), ne pa proti Njemu in Njegovim učenjem... Če namreč želite delovati oplemenjujoče na vašo okolico (*na bližnje*), tega ne morete storiti z zavračanjem Odrešenika in brez Njegove milosti, katero imate na razpolago... Vaše prizadevanje, sami, brez Odrešenika je brezuspešno... Ker »**Nihče ne pride k Očetu drugače kot po Meni...**« (*Janez 14:6*) AMEN

Bertha Dudde, št. o820, 21. marec 1939

NEVARNOST DA SE POSTANE MLAČEN... NAZADOVANJE... **EKSTREMNA BORBA DUŠE...**

Pot do popolnosti je dolga. Če se duša še naprej upira proti moči, ki želi njen propad in če pozna svoje izhodišče iz Boga, potem ona resnično ostaja v trdni zaščiti njenih

duhovnih prijateljev, ki ji stojijo ob strani pripravljeni pomagati. Vendar pa mora njena težnja k popolnosti najti spodbudo znotraj nje same; njena volja, da bi postala popolna, mora na nek način ostati neprekinjeno dejavna. Vsako odstopanje od prave poti, vsako lenost in malomarnost je potrebno nadoknaditi s še enkrat večjo predanostjo, in delo na samemu sebi ne bo in ne more biti zamenjano s tujo močjo ali nadoknadeno s pomočjo. Duša z lastno voljo doseže vse, brez njene volje ničesar... Zato ne sme priti do zastoja (*stanja mirovanja*), če se želi doseči višino (*napredek*), ker je zastoj enak nazadovanju. Človek, čigar duša ni več dejavna za njeno večno zveličanje, se bo zagotovo ponovno usmerila k svetu, da bi bila na razne načine dejavna; in ponovno bo vzpostavila povezanost z materijo, namesto da bi se ločila od nje, kar je njena pravilna (*resnična*) naloga. In zaradi tega je nevarnost, da nazaduje veliko večja od zastoja (*mirovanja*), ker slednji traja le nekaj časa, potem pa se človek vedno znova preda svojemu duhovnemu delu ali se od njega oddaljuje, zaradi česar bi se moral vsak zaskrbljeno potruditi, da to prepreči. Namreč zle sile, ki vedno čakajo okoli njega, takoj izkoristijo priložnost, da povzročijo njegovo nazadovanje in katere z vsemi sredstvi, ki jih imajo na razpolago, vplivajo na takšno dušo. In tako se vedno znova začne borba, ki pa zahteva največjo moč odpora in voljnosti (*pripravljenosti*). Zato mora vsaka duša vedno edinole skrbeti, da se ne utruji pri svojem prizadevanju na višje. Ona si mora preko nenehne molitve vsakodnevno zagotoviti milost; in v vsaki nevarnosti, da ne bi postala mlačna, se mora za pomoč z zaupanjem usmeriti k Očetu na nebesih. To pa že predpostavlja voljo zemeljskega otroka; in čim preko molitve volja postane dejavna, duša nenehno dela na sami sebi, in nevarnost nazadovanja je odstranjena. Njena borba je že trajala nezamisljivo dolgo časa; in četudi so v zemeljskem življenju za dušo postavljene velike zahteve, pa se mora duša ravno tedaj neumorno boriti, da bi zdržala poslednji izpit in da bi lahko zapustila svoje stanje prisile ter kot svobodno svetlobno bitje opazovala (*uživala*) vse Božje lepote in združena z Najvišjim (*Najpopolnejšim*) Bitjem našla večno srečo. In zaradi tega se mora ona zavestno odreči temu, kar jo še vedno povezuje s svetom in materijo, četudi njeno telo še vedno prebiva na Zemlji... duša vseeno lahko hiti v področje najvišje blaženosti, če le ona svoji volji omogoči, da bo dejavna (*aktivna*) in tako prepreči vsakršno oslabitev duhovnega prizadevanja ali se bori proti temu. AMEN

Bertha Dudde, št. 1168, 9. november 1939

BOŽANSKI BLAGOSLOV... TEŽNJA K RAZVOJU DUŠE...

Moj blagoslov obljubljam tistim, ki hodijo za Menoj, ki storijo vse, kar je v skladu z Božansko zapovedjo Ljubezni in ki se popolnoma podrejajo Moji volji. Tako da bo Mojo nenehno dobrotljivost lahko užival tisti, ki se brezpogojno odreka vsemu na Zemlji, da

bi prejel duhovno bogastvo. On bo povsem zagotovo posedoval Moj nenehni blagoslov in ne bo potrebno, da je izpostavljen nevarnosti; če se Mi namreč duša preda, tudi telesu ni potrebno trpeti v pomanjkanju, da tako ne bi bilo moteno delo na duši. Na Zemlji bi morala vedno vladati premišljenost (*razumnost*), ker so človeku, vse dokler živi na Zemlji, dane priložnosti, ki služijo njegovemu izpopolnjevanju. Vsakemu je določen konec zemeljskega življenja z modrim predvidevanjem tega, kar se bo zgodilo; in ker nihče v naprej ne ve, kdaj bo prišel njegov konec, mora biti čas na Zemlji izkoriščen tako, da je človek lahko vsak dan brez strahu odpoklican (*iz tega sveta*). Toda vse to prizadevanje mora biti usmerjeno k razvoju duše navzgor (*na višje*), in skrb za telo mora biti postavljena v povsem drugi plan. Misлити na dobro (*v korist*) bližnjega je za dušo neprimerno bolj pomembno, kot pa nenehno paziti na lastno dobro (*korist*).

Človek je v svojem zunanem ovoju (*telesu*), ki služi edino za namen, da zakriva dušo, minljiv, tako da je vedno potrebno najprej oskrbeti dušo; in človek kot takšen mora izkoristiti vsakršno priložnost, ki služi v korist duše. Tako da ima človekovo življenje na Zemlji vrednost šele takrat, ko je negovano duševno življenje, ko je vsaka človekova misel upravljana v njegovo duhovno korist... Trpljenje telesa je pogosto potrebno, da bi duši nudilo pomoč, če le ta postaja mlačna in malomarna. Delo v korist duše se mora odvijati nenehno, neprekinjeno, če duša želi, da ji zemeljska pot prinese polno zrelost. Ta kratek čas na Zemlji, v katerem se vam zdi, da je težko živeti, se vam bo zdel nezaten v primerjavi s slavo, ki jo lahko prejmete, ko vam je zemeljsko življenje prineslo popolnost.

In sedaj, ko hodite za Menoj, ko se trudite postati popolni in ko z veseljem v srcu izpolnjujete vse Moje zapovedi, če ničesar ne storite brez Mene in molite za Mojo moč za vsako vaše prizadevanje na Zemlji, boste ostali v Moji Ljubezni in Jaz vas bom blagoslovil. In življenje bo za vas postalo lahkotnejše, če le vašo duhovno korist postavite pred vse ostalo in zemeljsko življenje živite po Moji volji, tako da nenehno molite za Moj blagoslov, za Mojo milost, da bi vam vaša pot na Zemlji izgledala prehodna in da bi vi dosegli vaš cilj... AMEN

Bertha Dudde, št. 1382, 12. april 1940

OCENJUJE SE ČLOVEKOVA VOLJA IN NE DELO... DELO NA DUŠI...

Spodbuda srca je odločilna za človekova dela, zaradi česar bo vsako delo ljudem pokazalo, kakšen je njegov namen (*stališče, mišljenje*). Vseeno pa je pomembno, da človek lahko pripelje do izvršitve to, kar namerava storiti... Čeprav pa je to pogosto na nek način preprečeno. Njegova volja potem vedno ostaja merilo njegovega stališča

(*mišljenja, namere*) in ne to, kar izvrši, če le to slednje ni v skladu z njegovo voljo. Tako da človek lahko pod raznoraznimi vplivi dejansko uresniči neko dobro delo, katero pa mu vseeno ne more biti všteto (*priznano*), ker le to ni rojeno iz njegovega najbolj notranjega občutka in ker ono ne bi bilo nikoli storjeno brez te prisile... kakor bo tudi temu nasprotno volja za dobro delo, ki ne more biti storjeno, všteta kot dobro delo. In tako tukaj Gospodar zopet sodi z najstrožjo pravičnostjo. On prepozna srca ljudi; On pozna vsako kretnjo (*občutek*), vsako misel, in Njegovemu očesu ne more nič ostati skrito... Če se vi ljudje sedaj predate prepričanju, da bodo vse dobre misli ocenjene (*vrednotene*) kot dobro delo, potem bo to oplemenitilo vaše razmišljanje; vi boste začeli vedno skrbeti o vaših najintimnejših (*najbolj notranjih*) občutkih, o vseh besedah in mislih... vi boste vsako dobro delo opazovali (*preverili*) z očmi kritike in se vedno preverjali, ali je to popolnoma v skladu z vašim razmišljanjem. To pa je delo na duši: nenehno samoopazovanje, nenehna težnja k višjemu ter osvajanje izjemno močno razvitega občutka za Resnico... vse to je zavestno delo na duši. Človek se mora najprej vzgojiti za Ljubezen v prizadevanju, da vedno in nenehno pomaga bližnjemu... on mora imeti določeno duševno premoč nad vsem (*biti iznad vsega*), kar bi ga lahko zavedlo, da stori nekaj, kar ni v skladu z najintimnejšo spodbudo njegovega srca... zato se mora on, če bi ga nek slab občutek želel spodbuditi na prividno uresničevanje napredka njegove življenjske poti, vsemu temu upreti s svojo voljo in poslušati notranji glas, ki od njega zahteva pravilen način življenja. Zaradi tega mora on preko svoje volje, da služi Bogu, prejeti spodbudo za vsako dobro delo. On mora poskrbeti, da sta hotenje (*volja, težnja*) in delovanje vedno skladna, da tako delo nikoli ne odstopa od volje, temveč da se volja in delo vedno gibljeta v isti smeri. In potem bo njegova notranjost vedno in nenehno oblikovana, vse dokler (*človekova*) volja ne postane popolnoma eno z Božansko voljo; in delo bo imelo vrednost pred Bogom. AMEN

Bertha Dudde, št. 1915, 13. maj 1941

DELO NA DUŠI BLIŽNJEGA... BLAGOSLOV NA ZEMLJI...

Blagoslov prinaša vsaka dejavnost, ki se tiče koristi za človeške duše. Če namreč človek razmisli o tem, kako kratek je zemeljski čas v primerjavi z večnostjo in če on potem razmisli o minimalnem uspehu, ki ga on lahko doseže zemeljsko... če torej on iz druge strani pogleda vrednost duhovnega prizadevanja za večnost ter srečo duše, ki lahko pokaže duhovno bogastvo, potem on ne bo dolgo okleval in bo začel delati na svoji duši. Potem pa on sledi pravilnemu cilju zemeljskega življenja. In to, kar sedaj človek dela za svojo dušo in za dušo bližnjega, pa Bog že na Zemlji blagoslavlja. On je z njim v vsaki zemeljski težavi; On bo vedno pripravljen podpreti delo na duši in zemeljsko življenje bo vedno v skladu s hrepenenjem po duhovni zrelosti. In zaradi tega se morajo

ljudje v veri in z zaupanjem prepustiti Božanskemu vodstvu, ker če so oni resni pri duhovnem napredovanju, potem bo vsak dan prinesel takšne dogodke, ki služijo temu duhovnemu napredku. In človeku se resnično ni potrebn bati... Kolikor bolj se on predaja Bogu, toliko uspešnejše bo njegovo zemeljsko življenje za večnost. In če človek svoje življenje, svoje zemeljsko delovanje in svoje duhovno delo daje za to, da služi bližnjemu, potem on postane tako Ljubezen-sko dejaven, da se on trudi bližnjemu pomagati pri duhovnem dozorevanju; potem pa bo on že na Zemlji prejel bogat blagoslov. Njemu ne bo potrebna nikakršna težava. On se bo izognil ogromni revščini. On bo odstranil trpljenje bližnjega; potem pa bo obenem tudi on osvobojen od težkega trpljenja in Božji blagoslov bo počival na vsemu, kar se on loti, ker ga spodbujata Ljubezen in skrb za človeško dušo, zaradi česar bo tudi njegova duša prejela olajšanje na Zemlji. In tako lahko človek z zaupanjem gleda v prihodnost... Če ga še vedno pritiskata žalost in skrb, potem on sam še nima dovolj velikega prepričanja (*vere*). On sam še vedno preveč gleda na zemeljske dogodke okoli njega; on preveč usmerja pozornost na svetovne stvari, zaradi česar se tudi sooča s temi stvarmi, zaradi izpita njegove vere. Če se jih on nauči premagati oz. če jih on zanemari, potem ga le te ne bodo več obremenjevale; in sedaj se on lahko s polno vnemo preda resničnemu (*pravemu*) delu, da duše bližnjih pripravi za večnost. AMEN

Bertha Dudde, št. 2237, 17. februar 1942

DELO NA DUŠI... PREMAGOVANJE SAMEGA SEBE...

Kolikor bolj človek neumorno dela na sebi, toliko uspešnejše bo njegovo prizadevanje, ker ima on potem resno voljo za Boga, ki pa obenem tudi k sebi pritegne podporo moči, ki zopet zagotavlja duhovni napredek. Delo na duši zahteva premagovanje samega sebe, zaradi česar je le to mogoče edino takrat, ko človek nenehno prakticira samoodrekanje. To, kar koristi duši, vedno pomeni odrekanje za telo oz. žrtev, za kar pa je potrebna trdna volja, ki je bolj usmerjena k duši kot pa k telesu. Duhovni uspeh se doseže edino z zapostavljanjem telesa; in človeku je ravno to težko, ker bo telo vedno želelo imeti prioriteto (*prednost*) s svojimi željami, medtem ko mora biti duša vedno zadovoljna s tem, ko jo človekova volja pomanjkljivo oskrbi. In zato lahko duša napreduje v razvoju edino takrat, ko je bolj preskrbljena od telesa. Potem človek ne more narediti dovolj za skrb svoje duše. On mora nenehno delovati v Ljubezni, kar pa potem rezultira v modrosti... spoznanju. Toda čim človek pride do spoznanja, on ne more drugače kot tako, da se podredi Božanski volji; torej da dela to, kar vodi do odrešenja (*zveličanja*) duše. Tistemu, ki teži edino k izpolnjevanju Božje volje, bo ravno tako objavljena Božanska volja; in potem se bo on prostovoljno ločil od materije, od

svetovnih dobrin... in zato tudi ne bo usmerjal pozornosti na to, kar ugaja telesu, in on bo vedno skrbel edino za to, da si nabere duhovne dobrine (*bogastva*), ker ga zemeljske dobrine ne privlačijo več. In šele to je tisto stanje, ki človeštvu prinaša blagoslov, da ono lahko zanemari svet in njegove dobrine ter da se usmeri na duhovnost. Tedaj ljudje mislijo, poslušajo in gledajo drugače oz. vedno oskrbujejo (*jemljejo v poštev*) njihove duše; in šele to je duhovni napredek, ki je utemeljen na določenem odrekanju, na obvladovanju samega sebe, na notranji borbi proti temu, kar je delež nasprotnika. In tisti, ki teži k Bogu, rad in z veseljem daje (*žrtvuje*) to, kar koristi njegovemu telesu, ker on menja za nekaj dragocenejšega... za večjo stopnjo zrelosti duše. AMEN

Bertha Dudde, št. 3244, 4. september 1944

POZNAVANJE SAMEGA SEBE... DELO NA DUŠI...
MILOST... PONIŽNOST...

Človeško bitje se izpostavlja največji nevarnosti, če se preda občutku, da je zadovoljen s samim seboj, če se ima za visoko duševno razvitega in ne pozna sebe. Njemu namreč primanjkuje ponižnosti, katero pa bo on moral pokazati Bogu, če želi prejeti Njegovo milost, da bi se razvijal naprej. Samo nekdo, ki se ima za majhnega, bo težil k temu, da se povzpne. Samo nekdo, ki se čuti šibkega, bo prosil za moč; in če on v molitvi ponižno pride k Očetu, mu je lahko dana ta moč. Človeško bitje bi moralo nenehno delati na napredovanju samega sebe, kar pa lahko stori edino, če se ima za nepopolnega, če se zaveda svojih napak in slabosti ter jih poizkuša odstraniti. Za vsak korak k popolnosti se mora z naporom (*trudom*) izboriti, ker borba proti lastnim napakam in slabostim zahteva borbo proti samemu sebi, proti lastnim hlepenjem, človekovi težnji k svetu, k materjalnim imetjem, proti človekovim zlobnim instinktom (*nagonom*), ki duši otežujejo osvobajanje duha.

In ta borba ni lahka, vse dokler telo še naprej postavlja zahteve, ki onemogočajo njegovo duševno zrelost. Vendar pa se mora človeško bitje najprej prepoznati (*spoznati*). On mora vedeti, da Bog zahteva celotno (*popolno*) spremembo v Ljubezen; in on mora kontemplirati (*globoko premišljevati*), kaj pomeni ta sprememba v Ljubezen... da se v osebi ne bi smela pojaviti nobena zla misel in zato nobena zlobna namera izvedena v delo, da mora biti vsaka kretnja človekovega srca častna in blaga, da se je potrebno boriti proti vsem slabim navadam in da se mora človeško bitje uriti, da postane blag, miroljuben, potrpežljiv, sočuten in ponižen. On se mora nenehno preverjati; in zopet bo vedno znova odkril slabosti in pomanjkljivosti, če to delo svojega napredovanja vzame resno... on ne bo zadovoljen s samim seboj, vse dokler živi na

Zemlji, ker on na Zemlji ne bo postal tako popoln, da ne bi bilo ničesar, kar bi lahko kritiziral (*kjer bi lahko našel napako-nepopolnost*). On, vse dokler živi, mora stremeti k popolnosti; in on bo zaradi njegove ostre samokritike edino to delal, vse dokler se zaveda njegove nepopolnosti in vse dokler je popolnoma odločen, da hodi po stezi vzpona... In zato mora ostati v zelo globoki ponižnosti, sebe ter svoje delo imeti za majhne in celo še bolj iskreno prositi za dar milosti, da bo tako Božja moč tekla k njemu in mu omogočala, da izvaja delo izboljšanja njegove duše, ker Bog daje milost ponižnim (*Jakob 4:6; 1 Peter 5:5*). AMEN

Bertha Dudde, št. 3661, 19. januar 1946

DELO NA DUŠI...

Temeljito se preverite in prepoznajte vaše slabosti... in potem težite k temu, da jih premagate... To je delo na duši, da se vi poizkušate oblikovati v človeška bitja, ki ostajajo znotraj Mojega reda, ki živijo v skladu z Mojo voljo in se tako oblikujejo v Ljubezen. Namreč vsaka slabost, vsaka napaka, vsaka slaba navada imajo njihov izvor v neljubeznivosti in sebičnosti. Nežnost (*blagost*), miroljubnost, ponižnost, potrpenje, usmiljenje in pravičnost so značilnosti Ljubezni do drugih (*bližnjih*) ljudi. Če vam primenjuje ene od teh značilnosti, vi niste izpolnjeni z Ljubeznijo in morate aktivno delati na vas samih. Toda da bi vi to naredili, morate vi sami prepoznati vaše slabosti in napake, za kar pa je potrebna iskrena analiza (*ocena*), resna raziskava (*preverjanje*) in izboljšanje odnosa z Menoj ter vašimi bližnjimi človeškimi bitji. Vi Me morate priznati kot vašega Očeta in vsakega človeka kot vašega brata, ker ste vi vsi otroci istega Očeta (*Malahija 2:10; Matej 6:9*). In vi otroci bi morali ljubiti eni druge; potem boste našli Mojo naklonjenost, ker bom potem Jaz Osebno lahko ostal z vami, Mojimi otroki.

Vsaka slaba navada Mi namreč preprečuje narediti to; kar pa je vam na škodo, ker boste vi brez Mene, brez Moje prisotnosti ostali slabotni in nepopolni in ne boste sposobni doseči vašega cilja na Zemlji. Vaš cilj je ta, da postanete popolni (*Matej 5:48*), da se spremenite v Ljubezen in da vašo naravo spremenite v izvorno stanje, kateremu ste se nekoč prostovoljno odrekli. Vi ste namreč srečni edino v vašem izvornem stanju; in vse dokler ste daleč oddaljeni od njega, bo vša usoda na Zemlji, kakor tudi v duhovnem kraljestvu nezadostnost (*neprimernost, pomanjkljivost*), neznanje in šibkost. Jaz vas želim voditi nazaj do sreče in vas tako nenehno opominjam, da hrepenite po tem, da se lotite preobrazbe vašega bitja, da se vi preko opazovanja vašega notranjega »jaz-a« (*samega sebe*) naučite zavedati, kako malo so vaše misli in delovanja v skladu z Mojo voljo, ker ste vi še naprej sebični. In glede na to morate vi vložiti napor, da

spremenite to stanje nepopolnosti tako, da boste dejavni v Ljubezni povesod, kjer se ponudi priložnost. Ker vi lahko edino z Ljubeznijo postanete srečni, vi lahko edino z Ljubeznijo premagate vse vaše napake in slabe navade.

In če vi še ne morete (*ob*)čutiti te Ljubezni znotraj vas, potem izkoristite vaš razum, da se oblikujete v ljudi, ki pravilno razmišljajo... bodite nežni (*blagi*) in miroljubni, ponižni in potrpežljivi ter poizkušajte prinesiti pomoč vašim bližnjim človeškim bitjem... in v vas se bo prebudil občutek Ljubezni, ki vas bo osrečil in opogumil, da boste izvajali dela izpolnjena z Ljubeznijo. Potem pa vas ne bo več gnal razum, temveč vaše srce; potem boste na pravilni stezi (*poti*). Zaradi tega se preverjajte, premišljajte in se resno vprašajte, ali razmišljate in delujete pravilno, in vaše srce vam bo odgovorilo... In Jaz Osebnost vam bom prišel na pomoč pod pogojem, da se iskreno vprašate to vprašanje. Jaz Osebnost vam bom dal moč, da izvedete to, kar resno želite, in delo na vaši duši bo uspešno napredovalo; vi boste sami zadovoljni s tem, da se podredite Moji volji in nadaljujete vaš vstop, čim je vaša volja ta, da postanete popolni. AMEN

Bertha Dudde, št. 6158, 8. januar 1955

SPREMEMBA ČLOVEŠKE NARAVE EDINO ZNOTRAJ...

Nič, kar je zunanje, ne deluje blagodejno na vaše notranje življenje; nikakršne formalnosti ne morejo prispevati k dozorevanju vaše duše in jo voditi do popolnosti... Vašo spremembo narave je mogoče uresničiti edino znotraj, zaradi česar bi se morali vi ljudje pogosto umakniti v samoto, da bi se preverili (*ocenili*) in odstranili vse, kar vas onečiščuje, karkoli nepopolnega je še ostalo skrito znotraj vas samih... Zunanji izvori lahko zagotovo usmerijo vašo pozornost na to, da izvajate vaše delo na duši; vi ste lahko podučeni, kako ga lahko uresničite, na kaj morate biti pozorni... čemu se morate izogibati, ker je le to škodljivo, in kaj bi morali storiti, da bi postali popolni... vendar pa morate vi to uresničiti sami, in to edino tako, da se ločite od vsega zunanjega, celo če ste sredi sveta in ste prisiljeni izpolniti vaše obveznosti. Vseeno pa mora biti to delo na duši izvedeno hkrati (*istočasno*), ker je le to povsem neodvisno o vaši zaposlitvi. Ono se namreč tiče notranje narave, vaših napak in slabih navad; ono se tiče notranjega življenja človeškega bitja, njegovega razmišljanja, volje in obnašanja, katero... četudi je usmerjeno na svetoven način... mora izžarevati Ljubezen, ker se drugače ne more govoriti o preobrazbi osebnosti.

Zaradi tega mora biti vaše delo na duši sestavljeno iz prečiščevanja vašega razmišljanja in naklonjenosti ter njihovih usmeritev do Božanskih ciljev. Vi morate vedno vložiti

napor, da živite življenje brez koristljubja, življenje nesebičnosti, nežnosti, potrpljenja in miroljubnosti... Vi morate znotraj vas razviti vse dobre kvalitete in pregnati vse slabe (zle) misli ter značilnosti (*karakteristike*)... Vse to pa zahteva iskreno voljo, da se živi pravilno pred Bogom... To ni potrebno, da je navzven očitno oz. ne bi bilo potrebno, da je prikazano navzven... čeprav pa življenje v skladu z Božjo voljo ravno tako vedno vpliva na vaša bližnja človeška bitja; ono stimulira na posnemanje in bo vedno bolj učinkovito od mnovega besedičenja ali formalnih običajev, kater še ne zagotavljajo nikakršne notranje spremembe stališča.

Oseba se lahko spremeni edino, če se resno preverja tako, ko razmisli o njegovih pomankljivostih in napakah ter se odloči, da bopostala boljša. In te notranje spremembe se mora lotiti vsaka oseba posamezno, če želi doseči njen cilj, da postane popolna (*Matej 5:48*). Odločitev pa morajo spremljati dela, ker drugače volja ni iskrena... In iz tega lahko zopet dojamete, da ni veroizpoved tista, ki bi odločila o blaženosti, temveč je to vedno človeško bitje, da znotraj samega sebe prižge Ljubezen, ki ga popolnoma preoblikuje, ki vse slabe značilnosti (*karakteristike*) spreminja v tiste dobre in ki je zato edini način (*ki vodi*) do popolnosti... kar pa lahko prakticirajo vsi ljudje ne glede na to, kateri veroizpovedi oni pripadajo... Vse veroizpovedi namreč učijo Ljubezen... in to je razlog, zakaj vse te lahko vodijo k popolnosti, čeprav pa nobena veroizpoved ne more zagotoviti te popolnosti... edino človeško bitje jo lahko uresniči preko resnega dela na napredovanju samega sebe. AMEN

Bertha Dudde, št. 6730, 7. januar 1957

ZAVESTNO DELO NA DUŠI...

Jaz želim za stalno prebivati v vas, da bi se lahko kot Oče družil (*pogovarjal*) s Svojimi otroki... Šele tedaj je ponovno vzpostavljen izvorni odnos, katerega ste imeli vi z Menoj, ko Sem vas Jaz ustvaril... Vendar pa se Jaz lahko nastanim v vašem srcu edino takrat, ko ste ga vi sami očistili in ga olepšali za Mene. Jaz namreč lahko prebivam edino tam, kjer je najbistrejša čistoča, kjer ni več nikakršnih nečistoč, ker le te preprečujejo Mojo prisotnost, ker so one delež Mojega nasprotnika (*Satana*), ki pa mora biti popolnoma pregnan iz vas, da bi bila mogoča Moja prisotnost. In tako je vaša zemeljska naloga edino ta, da pripravite vaše srce, da Mi ono lahko služi kot prebivališče (*glej Knjižico št. 79*)...

Vendar pa je za uresničitev te naloge potrebna vaša volja, kakor obenem tudi hrepenenje po Meni, ki potem spodbuja vašo voljo, da zavestno opravi to delo: da

očisti srce od vsega, kar bi lahko preprečilo Mojo prisotnost. Že volja za združitev z Menoj bo s strani Mene zelo visoko cenjena, katera pa vam obenem tudi prinaša dovolj moči, da uresničite vašo namero... vi boste prepoznali, kje morate posredovati, kaj morate storiti, da bi se oblikovali tako, da se Jaz lahko nastanim v vas...

Vi boste vedeli, da imate za pokazati še veliko napak in pomanjkljivosti. Vi boste ravno tako vsako pregreho in poželenje prepoznali kot oviro za Mojo prisotnost. In vi se boste sedaj potrudili, da (*od*)vržete to, kar Mi ni všeč in vse neplemenito spremenite v vrline... potem boste opravljali zavestno delo na duši, ker vas privlači cilj: da boste za vekomaj povezani z Menoj. Tako mora biti v vas že prižgana Ljubezen do Mene, in ta Ljubezen vas žene (*spodbuja*) k Meni in vam obenem tudi daje moč za preoblikovanje vašega bitja, katerega pa vi dobro prepoznate kot ne-Božanskega, kot ne-skladnega z Mojo voljo... In tako je lahko vsak, ki samega sebe prepozna kot pomankljivega, prepričan, da mu bom Jaz pomagal pri spremembi...

Toda gorje tistim, ki v sebi ne odkrijejo nikakršne pomanjkljivosti, ki so prepričani v svojo vrednost, ki nimajo potrebe delati na samemu sebi in ki Me zato ne morejo nikoli sprejeti v svoje srce, ker imajo oni sami (*v sebi*) veliko zlo... ponos, preko katerega se je Moj nasprotnik trdno zasidral v njihova srca. Tisti, ki v globoki ponižnosti prepozna samega sebe in svojo brezvrednost, od Mene prosi moč, pomoč in usmiljenje... In Jaz mu bom pomagal ter ga obenem tudi pritegnil k Sebi z gorečo Ljubeznijo in gorečim usmiljenjem...

Torej tisti, ki ne prepozna svoje nedostojnosti (*pokvarjenosti*), svojega nepopolnega stanja, Me ne bo nikoli (*po*)klical. On nadaljuje življensko pot in on se še naprej zaveda svoje vrednosti. Vendar pa on hodi brez Mene... čim bi namreč on (*ob*)čutil Mojo bližino, bi tudi njegova prevzetnost (*ponos*) izginila... Toda on Me ne more (*ob*)čutiti, ker se mu Jaz ne morem približati, ker on odkrito nosi znamenje (*značaj*) Mojega nasprotnika (*Satana*)... In s tem Me on odriva stran; primanjkuje mu ponižnosti, na katero pa Jaz edino gledam in jo zasipavam z obiljem milosti (*Jakob 4:6; 1 Peter 5:5*).

Toda vse dokler ste vi na Zemlji, ste vsi ravno tako obremenjeni s pomanjkljivostmi in napakami, zaradi česar je tudi potrebno zavestno delo na vaši duši, če Mene Samega želite sprejeti v vaše srce, če se želite združiti (*zediniti*) z Menoj ter v sebi doživeti globoko Očetovo Ljubezen... Čeprav pa je Meni že volja, da pridete do Mene in da se za Mene oblikujete, dovolj, da vas Jaz oskrbim z močjo in milostjo tako bogato, da vi lahko tudi uresničite to delo spremembe na/v vas, ker Jaz Osebnostno hrepenim po vaši vrnitvi k Meni, zaradi česar bom Jaz pomagal vsakemu človeku, ki ravno tako sam teži k tej vrnitvi k Meni. AMEN

Bertha Dudde, št. 6924, 20. september 1957

DELO NA DUŠI: SPREMEMBA SAMOLJUBJA V LJUBEZEN DO BLIŽNJEGA...

Nič vas ne more osvoboditi tega (*nihče ne more narediti namesto vas tega*), da morate izvajati delo na vas samih, če želite doseči večno življenje. Preoblikovanje vašega bitja je delo svobodne volje. To je preobrazba samoljubja v nesebično Ljubezen do bližnjega, ker je edino to slednje Božanska Ljubezen, Ljubezen, ki ustreza izvornemu Božanskemu Bitju... Ljubezen, ki deluje kot moč in je princip Božanskega reda. Vendar pa je človek na začetku svojega utelešenja izpolnjen s samoljubjem kot del dediščine tistega (*Satana*), ki je brez vsakršne Ljubezni, toda kateremu ste vi dolžni vaše življenje kot človek. Nekoč ste bili namreč Božanska bitja, izpolnjeni s svetlobo in močjo; vi ste nastali iz Božje Ljubezni in bili kot Njegove stvaritve ravno tako izpolnjeni z Ljubeznijo. Torej to je bila čista, nesebična, Božanska Ljubezen, katera si je vedno prizadevala edino osrečiti, katera je silila nazaj (*rinila, vlekla nazaj*) k večni Ljubezni ter bila v pristni povezanosti z Njo. Vendar pa se je ta Ljubezen spremenila preko vpliva tistega (*Satana*), ki se je iz lastne prevzetnosti (*oholosti*) obrnil stran od Boga in je svojo voljo ter svoje prepričanje ravno tako prenesel na vas. Toda to dejanje obračanja stran od Boga je imelo za posledico to, da je Njegova Ljubezen naletela na odpor, da ste Ga vi zavrgli (*zavrnili*), zaradi česar Ona ni mogla biti več učinkovita za vas, ker vsak odpor ukinja dejavnost Ljubezni. Vendar pa je to, da se Bog Svojim stvaritvam, ki so nastale iz Njegove moči Ljubezni, ne odreka... da si On nenehno prizadeva ponovno osvojiti Njihovo Ljubezen in da je On zaradi tega našel pot, po kateri je bila mogoča vrnitev k Njemu, utemeljeno na Njegovi neskončni Ljubezni. Vrnitev k Njemu se lahko zgodi edino, ko bitje ponovno sprejme Njegovo moč Ljubezni, kar pomeni, da odneha od svojega odpora, da se ono spremeni, da se ono preoblikuje v tisto, kar je bilo na začetku... da tako izprijeno (*pokvarjeno*) ljubezen, samoljubje (*sebičnost*) ponovno spremeni v Božansko Ljubezen... Torej ta preobrazba bitja ravno tako zahteva zavestno delo na sebi... Človek na začetku svojega utelešenja vedno misli edino na to, da poskrbi zase in dela za svoje telesno blagostanje... On bo stalno mislil bolj na samega sebe, kot pa na svojega bližnjega; on bo raje najprej oskrbel svoje telo, kot pa da bi izvajal dela Ljubezni do bližnjega... To namreč pomeni preobrazbo njegovega bitja, ker bodo blagost, ponižnost, miroljubnost, pravičnost, sočutje in potrpežljivost vedno blagodejno vplivali na bližnje. In tako, ko vse to zahteva, da je potrebno svoj „jaz“ in želje telesa postaviti v ozadje, ko zahteva borbo proti slabostim in pomanjkljivostim... se bo samoljubje počasi (*postopoma*) spreminjalo v čisto nesebično Ljubezen, ki vedno želi osrečiti.

Vi morate brezpogojno opraviti to delo in nihče ne more namesto vas prevzeti tega dela. To je edina zanesljiva pot vrnitve k Bogu in blaženosti. In ničesar ni, kar bi vas lahko osvobodilo tega, da morate zavestno delati na duši; ne obstaja nikakršno drugo sredstvo, ki bi vam dalo blaženost, če se izognete temu delu na samemu sebi. Vi vsi ste obremenjeni s pomanjkljivostmi (*napakami*) in slabostmi, ker ste nekoč popolnost žrtvovali z odpadništvom od Boga, z zavačanjem Njegove Ljubezni... Torej vi lahko ponovno pridete do popolnosti, ponovno lahko postanete polni svetlobe (*znanja, prosvetljenja*) in moči. Vendar pa se morate vi najprej prilagoditi Božjemu Bitju, ker vas drugače Božanski tok Ljubezni ne more prežeti. To je za vas mogoče v stadiju človeka, če le imate resno voljo za to in tako resno delate na sebi, kakor vam obenem tudi priteka moč, čim vi prosite Boga za to. Čeprav se vam na začetku zdi, da je to težko delo, pa vam bo postajalo vse lažje, ker boste vi potem (*za*)čutili srečo, katere še niste doživeli, katero pa vam lahko priredi edino čista Božanska sebe-darujoča (*sebe-žrtvujoča*) Ljubezen. Toda vse dokler človek še vedno kot prioriteto postavlja svoje lastne koristi, bo njemu ravno tako tuj ta notranji občutek sreče celo tedaj, ko za svoje telo ustvarja zadovoljstvo (*užitek, ugodje*)... Gre se torej za dušo... Ona je namreč resnični „jaz“, ki mora biti na poti vrnitve k Bogu, če on želi pričakovati večno življenje v blaženosti in biti s strani Boga, kot Njegov otrok ponovno sprejet v Očetovo Hišo. AMEN

Bertha Dudde, št. 7059, 8. marec 1958

SPREMEMBA BITJA ZAHTEVA DELO NA DUŠI...

Spremembo bitja lahko uresničite edino vi sami, ker ste bili vi sami ti, ki ste sebe deformirali, ker ste vi sami svoje nekoč popolno bitje oblikovali v nepopolnost. Jaz Sem vas ustvaril popolne, ker iz Mene ne more nastati nič nepopolnega. Vendar pa Sem vas Jaz ravno tako obskrbel s svobodno voljo, katero pa ste vi zlorabili, zaradi česar ste tudi žrtvovali vašo popolnost. To, kar ste vi s tem sedaj sami izgubili, morate sedaj tudi poizkušati vrniti nazaj v prvotno stanje... Jaz vam namreč ne morem vrniti nekdanje popolnosti, če to ni vaša volja; Jaz vam lahko vedno edino pomagam pri tem, čeprav pa moram to vedno prepustiti vaši svobodni volji, ali boste vi sprejeli to pomoč. Tako edino volja odloča o tem, ali in kdaj boste vi uresničili vaše preoblikovanje. In zaradi tega je preobrazba volje osebna stvar vsakega človeka, česar nobeno bitje ne more opraviti namesto njega. Vsaka posameznikova volja mora postati dejavna in odstraniti vsakršen znak nepopolnosti, kar pa zahteva človekovo delo na samemu sebi.

Vsak človek ve, da se ga držijo napake in slabosti, da je on zelo daleč od tega, da bi se lahko imel za popolnega... Vsak človek ve, da njegovo bitje ni »Božansko«, da on ne more pokazati veliko Božanskih znakov, da so prej proti-Božanski ti, ki označujejo njegovo bitje, da on ni brez lastnosti, zaradi katerih je možno podvomiti glede njegovega Božanskega porekla, če on ničesar ne ve o svojem nekdanjem odpadništvu... In on si mora prizadevati, da vse te proti-Božanske lastnosti spremeni; on mora vse v sebi ponovno postaviti v pravičen red, zaradi katerega je bil nekoč blažen, toda katerega je sam zapustil. On si mora prizadevati, da vsako njemu pripadajočo lastnost spremeni v nasprotno, kakor je to nekoč naredil... Potem bo on razvil vse vrline, ki mu vedno znova dajejo pečat Božanskega bitja; tako je on potem uresničil preobrazbo in se vrnil v svoje prvotno stanje, ki pa pomeni svetlobo (*znanje, modrost*), moč in svobodo.

Torej kako je mogoče uresničiti to preobrazbo?... Izključno preko Ljubezni... Ljubezen je bila ta, kateri se je bitje odreklo, zaradi česar je (*od*)padlo. Edino Ljubezen mu lahko pomaga, da se ponovno povzpne navzgor. Ljubezen ponovno spreminja vse, kar je deformirano in bitju omogoča, da ponovno pride v Mojo bližino. Ljubezen je vrлина Božanskega; in zato tudi bitje, ki v sebi do popolnosti razvije Ljubezen, mora ponovno prejeti svoje nekdanje Božansko stanje. Življenje Ljubezni torej zahteva človekovo voljo...

Ljubezen mora biti prižgana v srcu vsakega človeka; in potem bo človek ravno tako zbral moči, da dela na sebi in da preobrazi svoje bitje; potem bo on premagal vsakršno pomankljivost in slabost. Ljubezen bo spremenila prevzetnost v ponižnost, nepotrpežljivost v potrpežljivost, trdosrčnost v usmiljenje, prepirljivost v miroljubnost, sebičnost v pravičnost, jezo v blagost... Vsako zlo v človeku mora prepustiti mesto Ljubezni, ker je le ta Božanska; in ona ponovno vodi nazaj k Meni vse Moje stvaritve, ki so se nekoč prostovoljno oddaljile stran od Mene. Vi ste nekoč zavrgli to Ljubezen, zato se morate sedaj vi sami ponovno potruditi, da vas ona obsije, za kar pa je potrebna edino vaša volja, torej odprto srce... Namreč Moja Ljubezen je bila vedno za vas, četudi ste se vi ločili od Mene in zato zavrgli Mojo Ljubezen... Vendar pa ona sedaj želi, da ji vi vrnete (*želi vzajemnost*), zaradi česar morate biti najprej pripravljeni v sebi prižgati iskro Ljubezni, ki je Moj dar vsakemu bitju, ki je kot človek utelešeno na Zemlji; Jaz lahko šele tedaj hranim ta majhen plamenček Ljubezni z ognjem Moje Večne Ljubezni, ker ste vi potem odnehali od vašega odpora proti Meni; vi ste se pripravljene napotiti po poti vrnitve k Meni.

Jaz bom vedno pustil, da vam pritekajo milosti; Jaz vam bom vedno pomagal, da se povzpnete. Vendar pa bo edino vaša svobodna volja omogočila to, da milosti postanejo učinkovite; edino vaša svobodna volja bo sprejela Mojo ponujeno pomoč, in tako bo vaša svobodna volja morala ravno tako začeti z delom na duši, ki je potrebno za

preobrazbo bitja. Razmišljajte o tem, da tako ne dovolite, da kratek zemeljski čas mine brez dejavnosti volje, ker nihče ne more opraviti tega dela namesto vas, niti človek niti svetlobno bitje ne glede na to, kako velika je njihova Ljubezen do vas. Ljubezen-sko zavzemanje ljudi vam lahko edino pomaga s posredovanjem moči, katero pa morate vi vedno sprejeti v svobodni volji in jo pravilno uporabiti (*izkoristiti*). Zato se ne smete ravnodušno izogniti temu; vi se morate zavedati vaše naloge in duši pomagati, da pride do popolnosti, katero pa vi lahko resnično dosežete na Zemlji, če le vaši volji dovolite, da postane goreče dejavna. Vendar pa jo najprej usmerite k Meni... Potem pa vas bom Jaz zajel in vas resnično ne bom nikoli več pustil, da padete... potem vas bo držala Moja močna roka, ker volja, ki je usmerjena k Meni, obenem tudi pomeni odnehanje od odpora; in potem je Moje Ljubezen-sko sevanje ponovno učinkovito in je sposobno razplamteti Ljubezen v človeku; potem pa bo človek tudi opravljal delo na svoji duši... On se bo ponovno spremenil in zagotovo uresničil vrnitev k Meni. AMEN

Bertha Dudde, št. 7514b, 5. februar 1960

MOČ BESEDE... VSAKODNEVNO DELO NA NAPREDKU DUŠE...

Vsak dan vam daje priložnost, da dozorite v svoji duši, ker se vi lahko vsak dan povežete z Menoj preko Ljubezen-skega delovanja in intimne molitve. Vsaka veza z Menoj pa omogoča priliv Moje moči, ki bo vedno blagodejno delovala na vašo dušo... In če samo enkrat v dnevu omogočite, da prejmete priliv moči, potem vi tudi z gotovostjo lahko pričakujete povečanje svoje zrelosti; in vaša duša je profitirala (*napredovala*), dan ni bil preživet zaman... In vi imate vedno priložnost za delovanje v Ljubezni, kakor tudi za intimni pogovor z Menoj (*molitev*), zaradi česar ne smete ostati v zastoju (*mirovanju*) vašega procesa dozorevanja; vi greste lahko brezskrbno in veselo po življenjski poti; namreč doseči koristi za vašo dušo pomeni veliko glede na približujoči se Konec, ki zahteva povečano delo na vaši duši. Toda celo če vi telesno ničesar ne (*ob*)čutite (*opazite*), pa se gre predvsem za vašo dušo, kateri ni potrebno, da ostane praznih rok, celo če vam dan ni prinesel veliko zemeljskih koristi. Čeprav pa boste vi tudi zemeljsko prejeli priliv moči, če se vi za to resno obrnete na vašega Očeta na nebu; On namreč pozna vse vaše težave, katere pa vam bo ravno tako z veseljem odstranil...

Vi ste Moji otroci in Jaz bom poskrbel za vse vaše skrbi in težave. Vendar pa Jaz ravno tako zahtevam vašo voljo, ki mora biti usmerjena k duhovnemu dozorevanju... Vsaka molitev za seboj povleče duhovni blagoslov za vas same, kakor tudi za vaše drage, na katere se nanašajo vaše molitve. Zato boste vi ravno tako vedno lahko izvajali delo na vaši duši, kakor vi tudi vedno lahko molite, če se vi le intimno povežete z Menoj in v

mislih jecljaje izgovarjate besede... Jaz vas slišim in vas razumem; in Jaz z veseljem izpolnujem takšne prošnje, katere Mi namenja nek otrok z zaupanjem, da bo prejel Mojo pomoč. In tako nobeden dan ne sme biti izgubljen, ker vi lahko duhovno vedno izvlačete koristi za vas pod pogojem, da imate dobro voljo in da Mi želite pripadati. Tako namreč Jaz govorim Mojim otrokom, ki so že vzpostavili odnos nekega otroka z Očetom, ki niso več oddaljeni od Mene. Drugim se namreč lahko zgodi, da mine tako veliko dni, brez da resno pomislijo na svojo dušo; le ti pa so v veliki duhovni težavi. Vendar pa vi lahko molite za njih; in to bo njim na blagoslov, ker Me morajo najti vsi ljudje, ker je edino v (*Meni*) in z Menoj možno najti blaženost, ker je združitev z Menoj prvi in poslednji cilj, ki ga morate vi doseči.

Vedno mislite edino na to, da vas Jaz ljubim, da ste vi Moji otroci in da Jaz hrepenim po tem, da Sem v nenehni povezanosti z vami, ki pa jo morate vzpostaviti vi sami. In če Mi vi podarite svojo Ljubezen, Mi obenem tudi podarjate vašo voljo. Potem pa bodo tudi vaše misli vedno usmerjene k Meni in vi boste vaši duši zagotovo pomagali, da dozori (*da postane popolna*). Vi ne boste živeli zaman na Zemlji, ker se Mi z vsakim dnevom vse bolj približujete, vse dokler ne boste združeni z Menoj za vekomaj. AMEN

Bertha Dudde, št. 86o8, 6. september 1963

PRISVAJANJE VRLIN...

Vi se morate uriti v potrpežljivosti in si prizadevati živeti življenje v miroljubnosti ter blagosti, v usmiljenju, pravičnosti in ponižnosti; in vi boste potem ravno tako vedno živeli življenje v Ljubezni, ker vas bo edino Ljubezen tako oblikovala, da si boste vi prisvojili vse te vrline, da se boste trudili biti dejavni v Ljubezni do vašega bližnjega in da boste zato živeli glede na Mojo voljo. Vse dokler v vas še vedno vlada Moj nasprotnik (*Satan*), bo vam primanjkovalo ravno tega, kar Jaz zahtevam od vas. In vi iz tega lahko sami prepoznate, komu pripadate, če se le resno preverite, česa vam še primanjkuje za vašo popolnost. Vi ste namreč v vašem stanju popolnosti posedovali vse te vrline, ker ste Mi še pripadali in ste bili blaženi... Z vašim odpadništvom od Mene pa ste se vi spremenili v nasprotno. V vas so se prebudile vse slabe lastnosti; sprejeli ste bitje Mojega nasprotnika, ki pa je bi povsem brez vsakršne Ljubezni... Vi morate v Zemeljskem življenju znova priti do popolnosti, zaradi česar morate ravno tako zopet odložiti vse vaše slabe (*zle*) lastnosti in sprejeti vaše izvorno bitje. Vi morate živeti življenje v Ljubezni, ki bo v vas prebudilo vse vrline, da boste tako znova Božanske stvaritve.

Toda to bo vedno zahtevalo notranjo borbo, vse dokler ne odložite vaše začetne (*Bogu nasprotne*) narave. Moj nasprotnik vas bo namreč vedno izzival, da postanete nestrpni, prepirljivi in nagle narave; in spodbudil vas bo na bahavost (*arogantnost, prevzetnost*), ker on ne želi vaše popolnosti, temveč vas želi zadržati kot bitja, ki so mu podobna in ki jim lahko vlada. Toda vi se morate boriti, ker vsak vzpon zahteva uporabo sile proti tistemu, ki vam je nadel okove. Čeprav pa vi lahko zmagate, če se predate Meni v Jezusu Kristusu, če Me prosite, da vam pomagam, da znova postanete to, kar ste bili na začetku. Vi morate samo vedno zavestno delati na sebi. Vi morate priznati, ko ste naredili napako in znova zabredli v vaše stare slabosti (*pomanjkljivosti, napake*), in vi Me morate vedno znova prositi za moč za spremembo vašega bitja. Potem Jaz prepoznam vašo resno voljo, in Jaz vam bom resnično pomagal, da dosežete vaš cilj.

Predvsem pa morate odložiti vašo prevzetnost (*ponos*), ker je le ta značilnost (*lastnost*) Mojega nasprotnika, ki ga je pripeljala do padca... Ko se Mi vi predate v globoki ponižnosti, se boste vi povsem zagotovo osvobodili od njega, ker si boste potem prisvojili druge vrline; premagali boste vse slabosti (*pomanjkljivosti, napake*), ker jih vi tedaj prepoznate kot napake, čim se je od vas umaknila prevzetnost (*ponos*)... In čim ste vi v Ljubezni, vas ta Ljubezen obvezuje na spremembo narave; vi potem ne morete drugače, kot pravilno misliti, biti usmiljeni, miroljubno in potrpežljivo prenašati slabosti bližnjih ter si prizadevati, da v vsej blagosti delujete na vašega bližnjega, ko mu želite pomagati, da kakor vi uresniči spremembo njegove narave... Čim vse Božanske značilnosti znova prodrejo v vas preko Ljubezni, boste ravno tako zagotovo dosegli vaš cilj: združitev z Menoj, ki pa se lahko zgodi edino z bitjem, ki je podobno Meni, ker je to utemeljeno z Zakonom Mojega večnega reda...

Vi morate vedno znova prakticirati samokritiko, v kolikšni meri ima nasprotnik še vedno oblast in vpliv na vas. In vi se mu morate vedno upreti, ko vas on želi skušati, da znova zabredete v slabosti (*pomanjkljivosti, napake*), katere se trudite odložiti. Ena misel na Mene, in on vas mora pustiti in vas ne more tlačiti... Vi si morate edino pridobiti resno voljo, da uresničite to preobrazbo vaše duše, ker se vsakodnevno soočate s skušnjavami, pogosto preko vašega bližnjega, kateraga nasprotnik (*Satan*) spodbuja (*hujška*), da vas vznemiri, da potem zopet zabredete v vaše stare slabosti. In vi se morate vedno znova dokazovati. Toda čim vi vztrajate, čim zavestno delate na sebi, vam bo zagotovljena velika nagrada, ker zemeljsko življenje ne traja dolgo. Vendar pa vam bo duhovno kraljestvo dalo blaženo življenje in vi boste lahko znova delovali z Menoj v svetlobi, moči in svobodi, ker se je vaše bitje znova prilagodilo Mojemu, kar pa obenem tudi pomeni povezanost za vekomaj, ker ste sedaj postali popolni, kot je popoln vaš Oče na nebu (*Matej 5:48*). AMEN

Bertha Dudde, št. 8736, 26. januar 1963

SPREMENBA SAMOLJUBJA... DELO PREOBRAZBE...

To, ko Jaz v času Konca na človeštvo izlivam izjemno mero milosti, je utemeljeno na izjemno veliki duhovni težavi in zaradi kratkega časa, ki vam je še preostal do Konca. Vendar pa je Moja Ljubezen do Mojih stvaritev, do vsega duhovnega, ki se nahaja na poti vrnitve, izjemno velika, in ona si prizadeva rešiti pred propadom to, kar se še da rešiti. Vendar pa Jaz ne morem na ljudi delovati tako, da jih prisiljujem; in zaradi tega na Zemlji potrebujem zveste služabnike, ki so dejavni na Moj nalog (*v Mojem Imenu*), ki sledijo Mojim notranjim napotilom in si prizadevajo povsod prinesiti Resnico... katero oni sami prejemaajo od Mene... kjer je vsaj eno srce še pripravljeno sprejeti. Ta od zgoraj na Zemljo prinešena Beseda je največje bogastvo milosti, katero Jaz usmerjam k ljudem; namreč duša tistega, ki jo sprejme k srcu, je (*od*)rešena sedaj in za vekomaj...

Jaz Sem nekoč poslal Moje učence v svet z Besedami: **»Pojdite in učite vse narode...«** (*Matej 28:29*). Ljudje, ki so Mi predani, so svojim bližnjim vedno morali nositi Evangelij Ljubezni; vsi ljudje bi namreč morali zvedeti (*biti podučeni*) o Moji volji, katera je bila sestavljena ravno iz spoštovanja Mojih zapovedi Ljubezni. To je namreč najpomembnejše v zemeljskem življenju nekega človeka, da on samega sebe ponovno spremeni v Ljubezen... da se on preko tega odpre Mojemu toku Ljubezni, kateri sedaj lahko nenehno teče v njegovo srce... On si mora prizadevati, da njemu še vedno svojstveno samoljubje spremeni v nesebično Ljubezen do bližnjega, s čimer pa obenem tudi dokazuje Ljubezen do Mene...

Ker pa sem Jaz Sam večna Ljubezen, bo on preko Ljubezen-skega delovanja ravno tako vstopil v vezo z Menoj, kar pa obenem tudi pomeni to, da se bo on že na Zemlji izpopolnil in se kot Moj otrok vrnil v Očetovo Hišo. Vi vsi lahko uresničite to delo preobrazbe (*preureditve*) vaše duše. Ker je mera Moje milosti tako velika, bo vam na vsakršen način dana moč, da vi lahko Mojo voljo tudi privedete do izvršitve. **Moja Beseda od zgoraj vedno znova prihaja k vam; in vi boste iz te Besede ravno tako nenehno črpali moč, katero vi potrebujete za vaše zemeljsko življenje po Moji volji...**

Bertha Dudde, št. 5549, 6. december 1952

PREZIRANJE BOŽJE MOČI... (NJEGOVE BESEDE)...

Božje moči se ne sme prezirati, če človek želi doseči svoj cilj na Zemlji: dozorevanje njegove duše, kar pa je obenem tudi namen utelešenja. Ukvarjati se s tem je še kako odvisno od svobodne odločitve volje; sam človek mora težiti k temu, da pride do

popolnosti, čeprav pa je tisto najpomembnejše dostava moči iz Boga, da bi volja lahko postala delo. Ker celo najbolj trdna volja ne more ničesar storiti sama od sebe, ker je stvaritev še nepopolna, torej je nebogljena (*nemočna*), medtem ko v stanju popolnosti že volja zadostuje za ustvarjalno dejavnost. Vendar pa je moč pri/v Bogu... Stanje nepopolnosti pomeni oddaljenost od Boga, torej pomanjkanje moči...

Toda Bog za Svojo moč ne prikrajša nobenega bitja, ki hrepeni po njej, ker je z iskanjem že izražena volja za približevanje k Bogu... vendar pa je človek brez oskrbe z močjo povsem nesposoben narediti korak naprej; in tedaj tudi njegova volja ni prisotna, da bi se približal Bogu. Zato je preziranje moči iz Boga ravno tako znak odpora, od katerega človek še ni odnehal, zradi česar človek, ki zavrača Božjo Besedo, neposredno dostavo Božje moči, tako prizna, da je še vedno v odporu do Boga in ne želi prejeti moči od Njega. In takšen človek ne more napredovati v svojem razvoju; njegova duša ne more dozorevati, ona ostaja na začetni stopnji njegovega utelešenja...

Bog Sam prihaja k ljudem v Svoji Besedi in jim prinaša Svojo moč. In tedaj je razdalja premagana (*ukinjena*) preko Božje Ljubezni in tok moči vpliva v človekovo srce, ki vase (*s*)prejema Njegovo Besedo in živi v skladu (*z Besedo*), ki torej tedaj svojo voljo spreminja v delo s pomočjo moči iz Boga, ki omogoča, da se šele tedaj uresničuje njegova težnja. Toda zavračati moč od Boga pomeni ponovno grešiti zoper Božje Ljubezni, zavračati dar milosti, za katerega človeku ni potrebno prositi, temveč mu je le ta nezasluzeno ponujen preko ogromne Božje Ljubezni, ki pa njegovo bedno stanje lahko v kratkem času preobrazi v blaženo-srečno stanje, ki ga lahko dvigne iz nižine (*brezna, nesrečnega stanja*)...

In razumljivo je, da bo neko takšno zavračanje daru milosti imelo za posledico to, da bo človeku za dolgo časa odvzeta milost, da se bo vse bolj oddaljil od Boga, da bo njegova nemoč (*nebogljenost*) vse bolj opazna in da bo brez odpora padel Božjemu nasprotniku (*Satanu*), iz čigar oblasti ga lahko osvobodi edino Božja moč... Bog želi, da se Ga (*po*)kliče za moč, za pomoč... čeprav pa On prihaja tudi k tistim, ki Ga ne (*po*)kličejo, toda ne vsiljuje se tistim, ki Ga zavračajo. Vendar pa je stanje le teh brezupno, ker ni človeka, ki bi se lahko s svojo močjo osvobodil od Satanove oblasti; nobeden človek ne bo nikoli posedoval moči, če je ne (*s*)prejme od Boga Samega, večnega Pra-izvora moči... AMEN

Vendar pa le malo ljudi ve za to, da Jaz na očitni način delujem na tiste, ki se Mi predajo in Mi želijo služiti. Le malo ljudi ve, da se Oče nenehno pogovarja s Svojimi otroki in da morajo oni samo izpolniti pogoje, da bi tudi sami slišali Moje govorjenje: da morajo oni živeti življenje v Ljubezni, v spoznanju verjeti v Mene in potem v svoji notranjosti poslušati... Oni potem lahko resnično na sebi doživijo Mojo očitno milost. Oni lahko slišijo Moj glas direktno ali tako, ko je prenesen preko Mojih glasnikov, ker morajo oni samo resno hrepeneti po tem, da jim Jaz govorim. Jaz pa bom neko takšno prošnjo vedno izpolnil, ker je to duhovna prošnja, ko oni želijo vzpostaviti stik z njihovim Očetom, Ki že dolgo časa hrepeni po njih...

Celo če je Konec blizu, pa lahko vsak človek še vedno izpolni namen njegovega zemeljskega življenja. Vsak človek lahko še vedno začne s samo-presojjo (*samo kritiko*,

*pogleda in oceni samega sebe); on se lahko v mislih pogovarja z Menoj in postavlja vprašanja, in Jaz mu bom dal odgovor ne glede na to, v kakšni obliki se le ta pojavi... Jaz vas namreč ljubim in čakam na vašo vrnitev k Meni, Katerega ste vi nekoč prostovoljno zapustili... Jaz bom resnično poravnal vse vaše steze, da tako vi lahko brez napore prehodite pot vrnitve, če le imate resno voljo, da pridete do vašega Končnega Cilja na tej Zemlji. Vendar pa morate vi vedno izkoristiti Moje milosti, katere v izobilju pritekajo k vsem vam, toda katere morate vi uporabiti (*izkoristiti*), da bi lahko postale dejavne. Toda Moja Ljubezen nikoli ne mine; in vi se boste nekoč prostovoljno predali Moji Ljubezni... Vi boste nekoč hrepeneli po njej in si boste ponovno dovolili, da boste obsijani kot nekoč... vi se boste nekoč vrnili v vašo Očetovsko Hišo in boste neizmerno blaženi. AMEN*

.....3.....

*Služenje in greh lenosti... Blagoslov vsakodnevnega dela...
Kako se pravilno izvaja vsakodnevna zemeljska dejavnost?!...*

.....†.....

Bertha Dudde, št. 0938, 30. maj 1939

ZAPOSTAVLJANJE ZEMELJSKEGA DELA... NEDEJAVNOST... LENOST...

Usmeri pozornost na to, kako vse bolj se moraš boriti proti notranjemu nemiru, kolikor bolj se umikaš od redne vsakodnevne dejavnosti, ker je zate velik blagoslov to, ko si zemeljsko nenehno dejavna. Človek ima določeno duševno uravnoteženost, ki ga tako naredi, da je bolj primeren za duhovno težnjo, kar pa poleg tega to lahko bližnjim samo služi kot dokaz, da ni potrebno, da poklic trpi zaradi duhovnega dela. To pa je najbolj pomembno – čas duhovnega prebujenja mora biti obenem tudi zaznamovan z izjemno intenzivno telesno dejavnostjo, ker je edino preko te tudi dan dokaz, da ni nujno, da je za izredno duhovno delovanje vzrok pod vsako ceno neko boleče stanje, temveč je prej lahko tako, da je eno z drugim skladno in da ni potrebno, da pri tem trpi zemeljska zaposlitev.

Tako da sedaj samo prejemaš opozorilo, da se z vso vneto predaš duhovnemu delu, da ga vedno postaviš na prvo mesto, da pa pri tem izpolnjuješ vse zemeljske potrebe, da bo kolikor koli je mogoče to v skladu s tem prejšnjim. To pa obenem tudi daje neko notranje zadovoljstvo, ki pa zopet doprinaša k temu, da se potem zemeljski otrok

prepušča svojemu duhovnemu delu in je tako bolj sposoben delovati na tem področju in biti boljši. Že najmanjša telesna nedejavnost se tudi na dušo održa kot motnja; človek je brez volje za kakršnokoli delo, zaradi česar so potrebni dnevi notranje borbe, dokler se ne vzpostavi prejšnji odnos, ker so raznorazni drugi vplivi omajali odnos z Očetom, zaradi česar je edino s trdno voljo mogoče premagati (*odpraviti*) te motnje. Namreč prejetje teh Objav je vse težje, kolikor bolj je zemeljski otrok oddaljen od svojega Očeta.

In tam, kjer si človek dovoli biti usmerjen stran od resnične dejavnosti duha, je obenem tudi motena zmogljivost razumevanja; in človek se pogosto nahaja pred nerazumljivimi vprašanji, na katera ne more tako zlahka prejeti odgovora, ker mu primanjkuje nujnega razumevanja za to; toda vedno samo takrat, ko zemeljski otrok zapostavi duhovno delo in več pozornosti namenja zemeljskim dogodkom. Skušnjave so namreč zelo velike (*močne*)... Nasprotnik (*Satan*) se trudi razdvojiti, kjerkoli mu je ponujena priložnost za to. Zato bodi pazljiva, ostani v molitvi in bodi nenehno dejavna! Lenost ni nikoli rodila ničesar dobrega, tako da se mora človek paziti tega, dokler je še sposoben izvajati zemeljsko delo... AMEN

Bertha Dudde, št. 2298, 11. april 1942

LENOST... REDNA DEJAVNOST...

Redna (*strokovna, poklicna*) dejavnost nosi v sebi blagoslov, da tako človeka ščiti pred pregreho lenosti. To nikakor ni nepomembno, ker lenost predstavlja največo nevarnost za dušin napredek. To je na nek način vrnitev v stanje pasivnosti, katerega je stvaritev morala prestatiti, ko je bila njena volja omejena v začetnem stadiju svojega razvoja (*ko je razgrajena služila v materialnem, rastlinskem in živalskem svetu*)... torej zloraba svobodne volje, ki dovoljuje živahno (*živo*) dejavnost. Dejavnost je življenje, nedejavnost smrt... se pravi, da stvaritev, duša, daje prednost smrti in se obenem tudi postavlja v nevarnost, da se preda najrazličnejšim pregreham. Čim je namreč človek ne-dejaven, se vsiljujejo hlepenja (*poželenja*) telesa; ono od življenja zahteva vse mogoče zemeljske užitke in zadovoljstva, kar pa duši povzroča največjo škodo.

Po drugi strani pa je stanje dejavnosti za dušo nevarno edino tedaj, ko je človek toliko materialističen, da on s svojo dejavnostjo želi povečevati svoje zemeljske dobrine (*bogastva*). Vendar pa je poleg tega tudi ta dejavnost služenje... Tako da človek nezavestno izpolnjuje nalogo, ki mu je dana v času (*življenja*) na Zemlji. Nemreč celo tedaj, ko on to dejavnost služenja izpolnjuje brez Ljubezni, pa se ta materija zopet v

sebi spreminja oz. duhovnemu (*ki je omejeno*) v njej se pomaga, da služi preko trajne preobrazbe, katero pa za seboj povleče vsaka dejavnost... naj bo to neposredno ali posredno preko dejavnosti poučevanja.

In zaradi tega se je potrebno najbolj goreče boriti proti lenosti in človeka spodbujati na marljivo delo, ker vsaka dejavnost nosi blagoslov, vse dokler se ona ne izvaja na škodo bližnjega. Namreč resnična Ljubezen do človeka je v tem, da se ga zavaruje pred duševnim nazadovanjem. Težave zemeljskega življenja se ne morejo niti približno primerjati s pomanjkanjem, ki se duši rojeva (*prenaša*) iz zemeljskega življenja, v katerem je človek iz prividne obzirnosti prikrajšan za zahtevo redne dejavnosti. Človek pa lahko dozoreva edino preko slednjega, ker se služenju ne more nikoli izogniti. In tisti, ki želi služiti, mora biti dejaven (*aktiven*)... Toda lenost izključuje služenje; tako da bo tisti človek, ki izvaja dejavnost služenja vedno blagoslovljen... AMEN

Bertha Dudde, št. 2299, 12. april 1942

SLUŽENJE... GREH LENOSTI...

Pot preko zemeljskega življenja je zavestno in nezavestno služenje, toda vedno dejavnost, da bi bila ta pot znosnejša. Če bitja ne morejo služiti, potem to pomeni stanje smrti, resda povzročeno z lastno voljo, vendar pa neizmerno boleče. Bitju je v stadiju človeka dana svobodna izbira, ali bo dejavno v služenju ali pa bo nedejavno. To nima samo bolečih posledic kot v predhodnih stadijih; stvar je še bolj resna, ker lenost neizmerno obremenjuje dušo. Duša neaktivnost občuti kot oviro za vzpon. Ona to čuti, vendar pa je bolj usmerjena na telo in zadovoljuje njegova hlepenja (*poželenja*). In kakor ona zanemarja svojo nalogo na Zemlji, tako ona tudi v onostranstvu ne bo izpolnjevala zahtev, ki ji bodo postavljene, da bi spremenila svoje nezdravo stanje, ki je posledica njenega zemeljskega življenja in njegovega učinka. Ona v onostranstvu ne bo prepoznala, da je njeno neaktivno stanje vzrok njenega trpljenja, zaradi česar se tega tudi ne bo želela rešiti, čeprav pa čuti bolečino zaradi svoje nesvobode (*omejenosti*). Poleg tega pa bo ona, tako kot na Zemlji hrepenela po užitkih in izpolnitvi zemeljskih želja in ne bo nikoli pripravljena pomagati tistim, ki trpijo kakor ona. To stanje je zelo brezupno, ko duša nima nikakršne notranje spodbude za dejavnost, kar pa je posledica njenega nedejavnega načina življenja. Ljudem na Zemlji nenehno priteka moč, ki mora biti izkoriščena, mora biti uporabljena za dejavnost služenja, ker se edino tako duša sama osvobaja in obenem tudi nezrelemu duhovnemu v materiji pomaga do višjega razvoja. Toda ko se človek preda lenosti, on zlorablja njemu pritekajočo moč, brez da pri tem pridobi koristi za svojo dušo. To bi bil samo eden zastoj, ko lenost ne bi bila

istočasno nevarnost, da se človek preda pregreham, kar pa zanj pomeni regresiven razvoj (*nazadovanje*). Sedaj namreč nastopa Božji nasprotnik (*Satan*), ki pred lenega človeka postavlja vsa ugodja zemeljskega življenja in ga spodbuja (*hujska*), da v njih uživa. Hlepenje po užitku, požrešnost (*neumirjenost*) in telesna poželenja ga napeljujejo na veliko grehov, slabijo telo in dušo ter ji onemogočajo, da bi bila prikladna za odpor (*da bi se lahko uprla*). Povečalo se bo hlepenje po zemeljskih dobrinah; in duša je sedaj zelo daleč od svoje resnične naloge, če ona še ni začela popuščati spodbudi Duha, Ki dušo ozavešča, da sa se odreče takšnemu načinu življenja. Če si duša še uspe pridobiti to moč volje, potem je ona (*od*)rešena, kar pa zahteva veliko moč volje ter pristno (*iskreno*) molitev k Bogu za pomoč in okrepitev volje. Vendar pa lenost in hlepenje po svetu gresta z roko v roki in človek ne usmerja pozornosti na duhovno nalogo. In duša se mora v onostranstvu bridko kesati za tako napačen način življenja, ker se ona ne more izogniti bolečinam stanja neaktivnosti. Ona jih mora prenašati, vse dokler ne začne sama od sebe hrepeneti po dejavnosti (*vse dokler sama ne želi biti dejavna*), kar pa lahko traja nezamisljivo dolgo časa. AMEN

Bertha Dudde, št. 3319, 5. december 1944

OSVOBODITEV IZ MATERIJE... LENOST... DEJAVNOST...

To, kar telesu služi za vzdrževanje, bo obenem tudi duševno dozorevalo, ker izpolnjuje njemu določen namen (*funkcija*) in tako napreduje v svojem razvoju. Zato je vsaki stvari, vsej materiji dana določena naloga; in ta naloga mora biti koristna, ona mora za to delo stvarstva predstavljati delo Ljubezni, ki pride do izraza na tem predmetu. To (*duhovno v materiji*), da bi se obdržalo, mora biti odvisno ravno o teh stvareh; tedaj se lahko govori o funkciji služenja materije. In človek mora spodbujati to dozorevanje duhovnega v materiji tako, ko doprinaša k preoblikovanju le te v koristne predmete tako, ko ustvarja in oblikuje po svoji sposobnosti, ko izdeluje stvari, ki bližnjim ali drugim delom stvarstva služijo v skladu z njihovo naravo.

Sam človek mora biti dejaven v služenju bližnjim, kakor mora tudi materiji pomagati, da služi, da se tako odvija celoten proces osvobajanja, ki pa vadno predpostavlja dejavnost služenja. Vse to mora biti vedno utemeljeno na Ljubezni. Ko je namreč nekaj ustvarjeno na škodo bližnjega ali drugih delov stvarstva, tedaj duhovno ni osvobojeno, temveč je prisiljeno na Bogu-nasprotno delovanje; in nikoli se ne more razvijati navzgor, temveč se mora potem, ko je osvobojeno iz forme, ponovno nastaniti v enako formo, vse dokler forma ni izpolnila njenega namena...

To predstavlja podaljšano bivanje v nekem ovoju, zaradi česar to duhovno trpi. Toda duhovno se maščuje človeku, ki je povzročil, da je ta forma nastala, da bi oškodovala bližnjega; maščuje se na najrazličnejše načine, toda vedno bolj tlači dušo kot pa telo; človek se bo duhovno pogrezal v globino teme, kakor bo tudi obratno človek, ki je veliko materiji pomagal, da služi in tako pripomogel pri njenem osvobajanju, pri svojem prizadevanju prejel podporo s strani duhovnega, ki se je osvobodilo s človekovo pomočjo.

Človek lahko zelo veliko pripomore pri osvobajanju materije, kakor tudi on sam pri svojem razvoju navzgor prejme pomoč od nje. Veliko je namreč materije, ki je odvisna od človekove pomoči. Ona čaka, da bo preoblikovana v koristne predmete, v katerih potem duhovno lahko izpolni svojo nalogo služenja, kar je za njega tudi naravna stvar. Zato neka urejena dejavnost, nenehna uporaba materije v sebi vedno prinaša blagoslov, medtem ko lenost ni v skladu z Božjo voljo, ker človek ne izpolnjuje svojega namena, ne služi v Ljubezni... Len človek ne bo čutil Ljubezni v sebi, ker bi ga drugače Ljubezen spodbujala na dejavnost. On ravno tako ne bo dosegal duhovnih uspehov, ker to slednje lahko doseže edino Ljubezen... Ljubezen do bližnjega, ki se izraža v služenju.

Za vsako delo stvarstva je značilna neka naloga služenja, celo ko duhovno v njemu služi v stanju prisile. Torej človek ima svobodo glede delovanja v služenju, pri čemer ima on brezštevne priložnosti, da (po)streže bližnjemu. Tako da on lahko izrazi svojo Ljubezen, z ustvarjanjem in oblikovanjem je lahko dejaven ter ustvarja brezštevne stvari, ki izpolnjujejo namen služenja... On lahko pripomore pri razvoju duhovnega (*na višje*), ki je utelešeno v formah (*razne stvari-predmeti*), ki so jih ustvarile njegove roke, pri čemer mu bo to duhovno hvaležno... AMEN

Bertha Dudde, št. 4881, 18. april 1950

PRIDOBIVANJE DUHOVNIH DOBRIN...
ZEMELJSKA DEJAVNOST... LENOST...

Nič ni na Zemlji pomembno, razen razvoja duše na višje. Zato je vsaka zemeljska dejavnost zadovoljiva edino takrat, ko se obenem tudi izvaja duhovna dejavnost, ki kot najnujnejša dejavnost ne sme biti nikoli zanemarjena, če želimo, da bo zemeljsko življenje uspešno. Namreč vse zemeljske dobrine, ki so pridobljene preko izvajanja zemeljskih dejavnosti, so minljiva lastnina, ki vam sicer resda lahko zagotovijo

zemeljska ugodja, vendar pa le tedaj, ko to dovoli Moja volja. Vi morate izpolniti zemeljsko nalogo, ki vam mora biti edina pomembna... morate duhovno dozorevati...

Vendar pa je svet z vsem, kar se vam zdi, da je vredno, le sredstvo za doseganje namena; to so priložnosti, v katerih morate dozorevati. Tako se mora zemeljsko življenje živeti sredi teh stvari, ki vas privlačijo in spodbujajo na zemeljsko dejavnost, kar pa samo po sebi ne sme biti vaš namen. Vi morate v sebi prebuditi ter zadržati zavedanje o tem, da morate izpolniti višjo nalogo od samega povečevanja zemeljske lastnine ali ustvarjanja telesnih ugodij; in šele takrat je duhovnemu delu dana prioriteta pred zemeljskim, vi izpolnjujete namen zemeljskega življenja. Tako da morate biti vedno osredotočeni na to, da si vi ne morete podaljšati zemeljskega življenja niti za en dan.

Nadalje, morate računati na to, da boste (*od*)poklicani, pri čemer ste zavedajte, da boste morali vse to zemeljsko, kar ste si nabrali, pustiti in da v onostranstvo lahko prenesete edinole duhovne dobrine, ki ste si jih nabrali. Tako da je vsaka stvar na Zemlji, ki se vam zdi vredna hrepenenja, brezvredna, ker je to materija, ki ne gre z vami v duhovno kraljestvo, temveč vedno pripada Zemlji, na kateri pa vi živite le kratek čas. In ker ne veste, kdaj bo prišel vaš čas, boste ravnali pametno edino takrat, ko vsak dan izkoristite, da bi si nabirali duhovna bogastva.

Zaradi tega edinole duhovna dejavnost prinaša koristi, četudi morate ravno tako izpolnjevati vaše zemeljske obveznosti in delati dela, ki bližnjemu prinašajo koristi. Naj eden služi drugemu... tedaj je vsaka zemeljska dejavnost obenem tudi služenje bližnjemu, če mu pri tem ne povzroči škode. Zaradi tega človek ne sme biti len, ker drugače ne izkorišča njegove življenjske moči in njegova dela Ljubezni do bližnjega bodo edinole zelo majhna. Ravno tako len človek ne bo izvajal duhovnega dela, ker je za to delo potrebno srce, ki je pripravljeno za Ljubezen; ta pripravljenost za Ljubezen pa se vedno izraža na način, da se bližnjega oskrbuje v njegovih potrebah, naj bo to telesno ali pa duševno.

To, kar človeka oblikuje, da bi služil bližnjemu, je zemeljska dejavnost, ki se istočasno računa kot duhovno delo na duši. Vendar pa je tista zemeljska dejavnost, ki teži edino k lastni koristi, ki je spodbujena s samoljubjem, brezvredna za večnost. To je zaman porabljen čas, ki ga nikoli več ni mogoče nadoknaditi, ki pa obenem tudi pomeni nazadovanje za dušo. In gede na to so lahko, čisto svetovno gledano, doseženi največji uspehi, ker človek dela s pomočjo Mojega nasprotnika (*Satana*), ki mu zagotavlja zemeljska bogastva v največji meri. Torej nek takšen človek po svoji smrti vstopa v onostranstvo prazen in siromašen, ker mora na Zemlji vse pustiti za seboj, od duhovnih dobrin pa nima ničesar. Njegovo življenje je bilo preživeto brez namena (*zaman*) in njega v onostranstvu čaka žalostna (*bridka*) usoda... AMEN

Bertha Dudde, št. 0639, 25. avgust 1938

»LENOST«

Brez začetka in brez konca, iz večnosti v večnost Bog, Gospodar dopušča (*dovoljuje*), da človek (*ob*)čuti Njegovo Ljubezen... Vse stvari vdihujejo Božjo Ljubezen, Gospodarjeva potrpežljivost in blagost pa jim omogočata obstoj (*življenje*). In če Gospodar na tako očiten način deluje, da bi Svojim otrokom na Zemlji prinesel svetlobo, tako je On tudi v veselje postavil dokaz Svoje ogromne Ljubezni do ljudi, da bi jim omogočil, da bodo vse njegove lepote dostopne za njih. Neka takšna Očetovska Ljubezen nikoli ne dovoli, da bi bila bitja, velika in majhna brez izhoda izročena zli moči. Tej moči bo preko Božje milosti in moči vedno postavljena meja, da ona ne bi povsem prevzela (*zasušnjila*) izgubljeno (*grešno*) dušo.

Moč človekovega delovanja pa že predstavlja oviro za sovražnika tam, kjer se sovražnik počuti oslabljen. Človeku je dana moč delovanja in on jo lahko izkorišča glede na svoj lastni svobodni preudarek, ker mu je obenem tudi dana svobodna volja v času zemeljskega življenja. Tisti, ki sedaj slabo uporablja to moč delovanja, sam sebe predaja sovražniku v roke, zaradi česar tudi ne sme nikoli zvaliti krivde na Večno Božanstvo, Ki ga je postavilo v veselje. Namreč vsak človek je od Očeta tako obskrbljen, da ima na razpolago neko določeno mero moči volje.

On pa se le tej pogosto zoperstavlja z lastno lenostjo, zaradi katere bo moč volje izjemno oslabela. To pa pomeni največjo nevarnost... ker se le ta tako kot v zemeljskem smislu razteže tudi na duhovno življenje. Človek, ki je ves čas dejaven v svetovnem smislu, bo v primeru, da je prejel spoznanje, ravno tako vneto opravljal delo na svoji duši... on si bo na enak način, kot izpolnjuje zemeljske dejavnosti, ravno tako prizadeval nadaljevati začetno delo, ki se tiče duše. Tako je največja nevarnost za človeka ta, da je na Zemlji nedejaven, ker potem tudi duša na enak način trpi v pomanjkanju, čas na Zemlji pa mineva neizkoriščen za vekomaj.

Ljubezen nebeškega Očeta enako vpliva na človeka in dopušča, da ga doleti vsa spodbuda, da bi ga prebudila iz takšne slabosti volje, nedejavnosti in otopelosti (*letargije*); če pa je človekova volja, da služi Bogu dobra, bodo te spodbude povečale njegovo težnjo k dejavnosti... Toda če se človek upira, potem duša s sodelovanjem dobrih duhovnih bitij išče izhod iz svoje težave, ko obremenjuje svoje telo z

raznoraznimi vrstami trpljenja, depresijami ali težavami, ki mu otežujejo življenje ali povzročijo, da je le to neugodno (*neprijetno*). Potem pa človek sam išče izhod in začenja odstranjevati ves ta odpor, krepi voljo, kar pa potem blagodejno deluje tudi na telesno ustvarjalno moč... AMEN

Bertha Dudde, št. 0599, 30. september 1938

DEPRESIJA... DUHOVNA IN FIZIČNA RAVNODUŠNOST...

Usmerite pozornost na vsako depresijo, ki vpliva na vas in nanjo vedno glejte kot na sredstvo, ki ga Gospodar uporablja, da bi dušo podredil Njegovi volji. Bodite pozorni! Vi ljudje bi se prepustili določeni količini duhovne lenosti (*inertnosti*), in to brez obžalovanja, da niste podrejeni razpoloženjem, ki vplivajo na vaše razmišljanje. Odkriti razlog za depresijo, da bi jo odpravili, je lahko vedno duhovno blagodejno, ker je naloga človeškega bitja biti nenehno dejaven, da tako ne bi zmanjšal njegove življenjske moči (*postal neodločen*), kar pa velja tako za telo, kot tudi za človekovega duha.

Ko se enkrat pojavi stanje zmanjšane življenjskosti (*vitalnosti*), bo po vsej verjetnosti oslabela tudi dejavnost tako fizično, kakor tudi duhovno, kar pa vedno predstavlja upadanje, katerega Božanska modrost želi preprečiti pod pogojem, da zemeljski otrok sodeluje pri vsakem bodrenju (*opogumljanju*) in preprečevanju. Nevarnost takšnega upadanja je prevelika, da bi se ga lahko zanemarilo. Ravno nasprotno, proti njemu se je potrebno boriti s pomočjo vseh razpoložljivih sredstev, kar pa se glede na to dogaja v veliki modrosti, ko oseba pada v depresije, ki potem dajejo povod za razmišljanje in imajo velik učinek na telo in duha.

Nekdo, ki na to vedno gleda na način, da tovrstne depresije razume kot ponovno oživiljanje duha in telesa, bo iz njih izvlekel največjo korist... On bo spremljal, iz katere strani mu grozi tveganje in se bo zaščitil celo pred pojavitvijo stanja lenosti (*inertnosti*)... To je način, kako Gospodar ščiti Njegove Lastne, da ne bi klonili; to pa obenem tudi kombinira z namenom vzgoje... povečevanja življenjske dejavnosti... z obzirnim samo-preverjanjem (*miselno kritiko*) glede na to, koliko je pravzaprav bitje krhko (*šibko*) in nepopolno; in na ta način človeško bitje vrača njegovo notranjo ponižnost, ko je v nevarnosti, da bi jo izgubil. Božanska modrost mora pogosto ukrepati, da bi duša neomajno napredovala. Vi ljudje ste tako šibki in brez vztrajnosti... Da je to odvisno samo od vas, brez podpore Božanske milosti, bi bil vsak napredek težak. **Nič na svetu ne traja večno... večne spremembe in menjavanja ohranjajo to,**

da je vse nenehno dejavno. Ravno tako mora biti tudi Duh nenehno stimuliran, in Bog glede na to posreduje na različne in spremenljive načine...

Bertha Dudde, št. 0889, 28. april 1939

ZEMELJSKI DOGODKI... FENOMENI ČASA... LENOST DUHA...

Bitja iz onostranstva te nenehno oskrbujejo z močjo; in tako ti danes dajejo eno pomembno Objavo: V dolčenih časovnih razmakih Oče usmerja dogodke na Zemlji v novih smereh... Nastopajo dogodki, ki preusmerjajo vse prejšnje... z raznoraznimi raziskavami (*izumi, odkritji*) so dani novi pogoji življenja... Ljudje sledijo drugačnim ciljem, zaradi česar je tok človeških misli na določen način spremenjen... Znanost je vedno imela potrebo po raziskovanju novih področij, zaradi česar je prišlo do brezštevilnih sprememb, ki pa so ravno tako morale vplivati na razmišljanje ljudi. Vse to pa ima svoj modri razlog. Zaradi življenjske enoličnosti bi kaj hitro prišlo do izčrpane duševne dejavnosti, in nastopila bi takšna lenost duha, da bi bila duša v veliki nevarnosti...

Vse, kar se dogaja v svetu, vzdržuje (*ohranja*) dejavnost duha in ne dovoljuje, da bi postal nedejaven. Človek, na katerega se zgrinjajo dogodki kot udarjajoči valovi, se oborožuje z vsemi silami upora. On se bo moral boriti za svoje zemeljske koristi, kar pa povzroča, da ostane nenehno dejaven. Čeprav pa je tako, da je samó človek, ki je dejaven (*aktiven*), lahko obenem tudi duhovno dejaven, ker v njemu prebiva Božanska moč, čim se njegova zemeljska dejavnost tiče odpravljanja raznoraznih težav (*zlorab, nepravilnosti, nesreč*); in on tako iz Ljubezni do bližnjega prevzema nase delo v njegovo korist. V času duhovne težave Gospodar uporablja vsa sredstva, zato se ni potrebno bati, da bo Nebeški Oče preslišal človekovo molitev, kjer Ga prosi za nasvet in pomoč. Oče zahteva globoko notranje zaupanje in neomajno vero...

On bo potem ravno tako blagoslovil tiste, ki ne nasprotujejo fenomenom (*trendom*) časa, temveč raje v Božjem strahu in zvestobi vedno izpolnijo njim dodeljeno nalogo, iz vseh dogodkov izvelečijo največjo korist v duhovnem smislu in se vedno znova spomnijo, da je svet edinole sredstvo do cilja. Čeprav pa edinole duhovno čisto stališče ščiti zemeljskega otroka, da ne utone v kaos, ker mu je njegovo polje delovanja dodeljeno glede na potrebo duše, zaradi česar se mora dogajati nenehna izmenjava dogodkov, da se tako zemeljski otrok nikoli ne utruji od dela na sebi in svoji duši ter da v vsakodnevnem življenju najde duhovno spodbudo, da tako ne pade v lenost duha, temveč da bo goreč in marljiv, da popolnoma predano (*pokorno*) prestande vse, kar je Večno Božanstvo v modrem predvidevanju za Zemljo, kakor tudi kar je najboljšje za njene prebivalce, dodelilo njihovim dušam. Namreč nobeden, še tako majhen dogodek ni brez namena, samó bo s strani človeka glede na njegovo zemeljsko odločitev (*razpoloženje, stališče, stanje*) malo ali pa sploh ne bo prepoznano... AMEN

Toda vedno z namenom, da je to koristno za zemeljske otroke, v skrbi za njih in v skladu z njihovo potrebo pogosto na boleče načine, toda ravno tako spodbujajoče...

Torej edini odločujoč dejavnik je učinek, katerega imajo dogodki ali občutki na duha človeškega bitja. Človek le redko z lahkoto uspeva premagovati vse ovire v življenju...

Njegova moč ga bo pogosto zapustila, zaradi česar mora potem priti očitna pomoč od zgoraj; čeprav pa se ona pogosto izraža (*deluje*) tako, da ni sprejeta z odobravanjem... se pravi v obliki čustvenih depresij, ki tako obremenjujejo zemeljskega otroka, da jih bo on poizkušal premagati in se na ta način osvoboditi od lenosti, ki pa je neizogibna. On bo potem poizkušal še bolj izpolniti Božjo voljo... on bo težil k temu, da ponovno vzpostavi stanje miru, kar pa lahko doseže edino s povečano dejavnostjo. Zaradi tega vsaka depresija, četudi se zdi, da obremenjuje zemeljskega otroka, ravno tako vključuje določen blagoslov pod pogojem, da je kot takšna prepoznana. AMEN

Bertha Dudde, št. 0828, 25. marec 1939

DEPRESIJE... TRPLJENJE JE OČETOVA LJUBEZEN...

V vas se bo prebudilo nepopisno hrepenenje, če težite k popolnosti in mislite na nebeške užitke. In to hrepenenje bo doprineslo k temu, da bodo popustili okovi duše, ker se bo v enaki meri tudi umaknilo hrepenenje po svetu in zemeljskih užitkih; izginjala bo težnja k zemeljskim dobrinam (*materialnemu*) in bo ostala edino težnja k tistemu, kar predstavlja duševno srečo. In če se nahajate v takšnem stanju, potem bo izginila vsakršna depresija, ker vas nič svetovnega ne gane več; duša postaja svobodna in zanemarljivo telo, in tedaj jo ne more nič več obremeniti, kar ji v manj popolnem stanju predstavlja bolečino in trpljenje. Tako da sprejmi to tolažbo in neumorno delaj na sami sebi, in premagala boš tudi takšne trenutke, kjer te zemeljsko še preveč obremenjuje.

Oče na nebu pozna vse težave Svojih otrok. Čeprav pa le teh ni mogoče popolnoma odstraniti; one morajo spodbujati to, kar je utrujeno (*tiste, ki so utrujeni*) in čistiti to, kar še ni čisto zaradi odpadkov. S takšnim razmišljanjem ti bo vsak dan prinesel blagoslov in z vsakim dnem boš bližje stanju osvoboditve. Duša tako pogosto dovoljuje, da se jo premetava sem ter tja, nošena je sem ter tja in še ni sama po sebi trdna (*neomajna*). In tedaj so ji potrebne takšne depresije, da bi jo učvrstile in ji dale spodbudo za željo po njenem Stvarniku. Ko enkrat prevladajo takšna razpoloženja, bo v njej znova postalo svetlo in jasno, in ona veliko bolj požrtvovalno živi za svojo osvoboditev.

Ljudje včasih ne dojamejo, da se Božja Očetovska Ljubezen pogosto izraža na ljudem boleč način; ne najdejo razlage za to, ker ne morejo oceniti, kako neizmerno bedna bi bila njihova usoda, ko bi jih na Zemlji čakale samo lepe in vesele stvari, in da bila ta

beda še precej bolj boleča od zemeljskega trpljenja. Očetova neskončna Ljubezen je vedno pripravljena edino na dajanje in nikoli ni želela trpljenja ljudi... Torej vse dokler oni ne bi kršili Božanskega reda, bi bilo vsako trpljenje daleč stran od njih in oni bi vedno (*ob*)čutili edinole dobroto in Božjo Ljubezen.

Če jih torej njihova lastna volja spodbuja na kršenje Božanskega reda, morajo tako oni v onostranstvu prenašati neverjetno trpljenje, ker mora biti Bog pravičen sodnik in iz Ljubezni do ljudi ne more ukiniti pravice, tako da On že na Zemlji poizkuša človeka prepričati v njegovo napačno razmišljanje in obnašanje... On se trudi, da na njega vpliva na dober način in da naredi, da bo podrejen Božanski volji; in to na vsakršen način... preko Svoje Besede, Ki oznanja Njegovo voljo... preko opozarjanj in nenehnih usmerjanj pozornosti na trpljenje in nesreče bližnjih ljudi, in ravno preko trpljenja, ki prizadene tudi samega človeka... toda na katerega se lahko gleda kot na minimalnega glede na trpljenje, ki nepopoljšljivega človeka čaka v onostranstvu.

Človek na Zemlji ni dozeten za Gospodarjevo ogromno Ljubezen... Ljubezen do sveta ga je tako prevzela, da on zaslepljen z njenim sijajem in bliščem ne prepozna toplo nežne svetlobe Božanske Ljubezni... nasprotnik (*Satan*) se namreč bori z vsemi sredstvi. On se trudi, da v človeku prebudi ljubezen do sijaja in rzkošij; in če človeško srce postane žrtev te ljubezni, ne (*ob*)čuti več vonja Božanske Ljubezni. In ko tedaj Oče še želi ljudi spomniti na Sebe, potem to lahko stori edino preko trpljenja... on (*človek*) namreč v trpljenju še najprej najde pot do Njega; in tedaj trpljenje še lahko postane nezamisljiv blagoslov tam, kjer se na Ljubezen Božanskega Odrešenika (*Jezusa Kristusa*) ne usmerja več pozornosti... AMEN

Bertha Dudde, št. 1602, 8. september 1940

RAZPOLOŽENJA... DEPRESIJE... DOKAZ LJUBEZNI...

Ljudje ne usmerjajo pozornosti na različne nevidne vplive, ki se izražajo kot različna razpoloženja; in tako ne vedo, da celo ti tokovi niso slučajni in da je zato čustveno življenje ljudi ravno tako posledica tega, kar pa je odvisno od njihovega stališča do Boga ali nasprotne sile. Še posebej pa je človek, ki trpi v takšnih razpoloženjih, vidno zajet s strani Božje Ljubezni, ker Bog skrbi za takšnega človeka, ki je v nevarnosti, da bi pozabi na Njega, tako ko vpliva na njegov temperament, kvari njegov užitek življenja in dovoljuje, da ga zajame vsesplošen brezup (*malodušje*).

To pa je v veliko primerih neverjetno blagodejno, ker se bodo edino v takšnih situacijah misli človeškega bitja usmerile k njegovemu Stvarniku; samo tedaj, ko vse svetovne stvari izgubijo njihovo vrednost, se bo človeško bitje spomnilo njegovega resničnega namena. Zaradi tega morajo ljudje doživeti notranje borbe, ki so jim dane, ko se začnejo zavedati nepomembnosti (*brezvrednosti*) zemeljskih zadovoljstev. Ni nujno, da sta vzrok tega (*trenutna*) težava in trpljenje; človekovo mračno razpoloženje namreč lahko nastane znotraj njega samega, brez kakršnegakoli razloga. In to je vpliv bitij (*svetlobni bitij – angelov*), katerim so ljudje zaupani in katera so zaskrbljena glede odršenja njihovih duš ter zelo pozorno pazijo na vsako kretnjo človeškega srca.

Obstaja resen razlog, da bo človek izkoristil vso njegovo moč, da bi se izognil zahtevam zemeljskega življenja; potem pa bodo oni ukrepali tako, ko bodo v veliki meri onemogočili njegovo hrepenenje po dejavnosti, po zadovoljstvih zemeljskega življenja (*užitkih*), zaradi česar se bo človek počutil depresivno. To pa je dobro, če človeško bitje dovoli biti pod vplivom tega... če v takšnih trenutkih to pripelje do trenutkov notranjega opazovanja (*globokega premišljanja*); potem oni k človeškemu bitju niso pristopili zaman. Vendar pa vsi ljudje ne poslušajo tega notranjega opozorila... Velika verjetnost je ta, da jih bodo poizkušala onesposobiti njihova čustva glede povečanega zadovoljstva (*ugodij, užitkov*) in uspeha ravno zato, ker je njihova volja v glavnem osredotočena na zemeljsko življenje, in oni brez premišljanja ne opazijo takšnih razpoloženj; oni samo nameravajo obnoviti staro stanje notranjega zadoščenja.

Človeško bitje se ne bi smelo pritoževati, če ono doživlja dneve v njegovem življenju, ki se zdijo težki in neznosni, kateri pa se pogosto zgodijo zaradi njegovega čustvenega (*emocionalnega*) življenja. Božja Ljubezen je zelo blizu njega, in takšni trenutki so enostavno način, ko mu pomagajo njegovi prijatelji v onostranstvu, ki želijo zaustaviti človeka, da se ne bi izgubil v zemeljskih zadovoljstvih. Vse na Zemlji, za kar se zdi, da bo človeško bitje prikrajšano, je vedno samo dokaz usmiljenja Božanske Ljubezni, katera lahko uporablja edino takšna sredstva, da bi človeka usmerila na pravo pot, na pot, ki ga bo vodila do večne slave, in da bi zemeljskemu otroku nadoknadila popolnoma vse, za kar je moral biti prikrajšan oz. čemur se je moral odreči na Zemlji. Zemeljska zadovoljstva bodo namreč minila, medtem ko bodo večne slave ostale za vekomaj, kar pa je edino, po čemer bi bilo potrebno hrepeneti na Zemlji. AMEN

*Nujno opozorilo na delo na duši... Nabiranje duhovnega bogastva...
»Računajte na predčasno smrt«... Bližina Konca...*

Bertha Dudde, št. 3659, 17. januar 1946

NUJNO OPOZORILO NA DELO NA DUŠI...

Ali veste, ali boste vi jutri še živeli? Ali boste še dolgo časa imeli moči, da delujete na Zemlji in da se oblikujete do duševne zrelosti? Ali ste prepričani, da se vaše življenje ne bo prej končalo in da vi potem ne boste mogli delovati, če v onostranstvu živite brez moči? Zato vsak dan in vedno računajte na vašo smrt in izkoristite čas; goreče delajte na vaši duši in si nabirajte duhovno bogastvo, da tako ne oditete v onostranstvo prazni in revni. Bog vas vse poziva: Ne cenite preveč zemeljskega življenja in zaradi tega ne pozabite na vašo dušo, ker edino ona živi naprej in mora nositi posledice vašega zemeljskega življenja. Če vi na Zemlji težite edino k zemeljskim dobrinam, katerih ne morete prenesti v večnost, potem bo vaša usoda v onostranstvu edinole obžalovanja vredna, ker vi ne posedujete ničesar in glede na to tudi ne morete dati ničesar... kakor zato tudi ničesar prejeti... Vi boste vedno usmerjeni na to, da mislite na vaše duše... Nikar ne preslišite tega opozorila, ki prihaja k vam od zgoraj, temveč resno razmislite o tem, v kakšni nevarnosti se nahajate, če vi iz dneva v dan živite brezvoljni in leni, iščete in priznate edinole svet. Prizadevajte si, da se ločite od njega in da vstopite v vezo z duhovnim kraljestvom; vedno predpostavljajte, da je vsak dan lahko zadnji in sami sebi dajte poročilo, ali se vi čutite zrele, da vstopite v duhovno kraljestvo. Vam so dejansko postavljene dolžnosti, katere morate vi izpolniti. Vendar pa jih postavite izza in najprej opravite delo na vaši duši, ker bo nekdo drugi prevzel zemeljske dolžnosti, ko jih vi ne boste mogli izpolniti, ko se bo vaše življenje končalo...toda nihče ne more namesto vas prevzeti vašega dela na duši, katerega morate vi sami opraviti, in vi boste glede na to ocenjeni v večnosti. In zato nenehno računajte na predčasno smrt, ker nikomur od vas ni dano še veliko časa, zaradi česar je delo na duši bolj nujno kot kdajkoli.

Tisti pa, ki je od Boga poklican, da dela za Njegovo kraljestvo, mora biti goreče dejaven in ljudem povsod govoriti, da jim ni (*pre*)ostalo več veliko časa. On jim mora predstaviti njihovo usodo v večnosti, v kolikor oni vstopijo šibki v kraljestvo onostranstva, ker si je človek na Zemlji zamudil nabirati duhovna bogastva, ki pa edina pomenijo moč in možnost za dejavnost v onostranstvu, in brez katerih je duša nedejavna, nebogljenja ter je v obžalovanja vrednem stanju, katerega pa ona lahko prepreči (*odpravi*), če posluša opozorila, če ona korist svoje duše postavlja pred (*korist*) telesa, če človek dušo

nenehno oskrbuje z duhovno hrano in ji tako daje moč, da se oblikuje po Božji volji. Vam ljudem namreč ni preostalo več veliko časa; vam bo pozornost nenehno usmerjana na Konec in na posledice neizkoriščenega (*slabo izkoriščenega*) zemeljskega življenja. Zato usmerite pozornost na ta svet, bodite dejavni in delujte v Ljubezni, vse dokler vi še lahko delujete na Zemlji! In preko tega si ustvarite blaženo usodo v onostranstvu, kjer ste vi potem lahko dejavni za vašo lastno srečo, ker sta vaš delež moč in svetloba, kateri pa potem neprekinjeno prejimate od Boga, vi, ki vaše duše oblikujete po Njegovi volji. AMEN

Bertha Dudde, št. 7530, 24. februar 1960

ZAVESTNO DELO NA DUŠI...

Nihče ne bi smel računati na to, da mu je ostalo še veliko časa za delo na njegovi duši, ker nihče ne ve, kdaj je odbil njegov poslednji čas. Človek mora živeti tako, kot da je vsak dan poslednji dan, ki mu je dodeljen. On mora biti goreče dejaven za zveličanje svoje duše... On ne sme pustiti, da mine dan, da on ni naredil nekega dela Ljubezni. On mora svojemu bližnjemu pomagati z nasvetom in delom; on mora misliti na svojega Boga in Stvarnika i z Njim vzpostaviti odnos otroka z Očetom... on mora vsak dan moliti k svojemu Očetu in se priporočiti Njemu in Njegovi milosti. On se Mu mora predati in Ga prositi za Njegovo zaščito ter Njegovo vodstvo; on se mora miselno povezati s svetlobnim svetom... on mora vedno hoteti edino dobro, potem pa bo tudi delal samo to, kar je Božja volja. Človek lahko veliko doprinese k temu, da njegova duša hitro dozori na Zemlji, če le zavestno opravlja to delo na duši oz. če je vedno osredotočen na to, zaradi česar je on na tej Zemlji in potem vedno živi tako, kot je to v skladu z Božjo voljo: če on izpolnjuje zapovedi Ljubezni do Boga in bližnjega. To pa lahko vsak dan uresniči, če se on le zanima za to, da napreduje v svojem razvoju, če torej pravilno živi svoje zemeljsko življenje.

Vendar pa on ne sme odlašati s tem delom, ker on ne ve, koliko časa bo on še živel na Zemlji... Tega on ne ve, kar pa je dobro, ker drugače ne bi bil svoboden v svoji volji... Čeprav pa on zelo lahko zaide v nevarnost, da malomarno odlašča s svojim delom na duši, pri čemer vedno računa na to, da je še veliko časa za to, da bi se on resno spomnil svoje duše... Nihče ne ve, kdaj je prišel njegov čas, kateri pa vas lahko kaj hitro iznenadi; toda takrat boste vi bridko obžalovali, ko v kraljestvu onostranstva prepoznate, kaj ste vi zamudili (*storiti*) na Zemlji. In številni ljudje bodo v kraljestvo onostranstva vstopili povsem nepripravljeni. Oni niso uresničili nikakršnega duhovnega napredka. Oni so zamudili vse, kar bi jim prineslo ta napredek. Oni so na Zemlji živeli

samo za njihovo telo in niso nikoli mislili na dušo, ki pa edina nadaljuje živeti po smrti zemeljskega telesa. In zaradi tega morajo sami nositi posledice, trpeti v agoniji in temi ali tavati v pusti puščavi preko neskončnih prostorov, revni in bedni ter v veliki težavi.

Vi še živite na Zemlji in svojo dušo lahko rešite te mučne usode. Vendar pa morate vi ceniti življenje in vsak dan, vsako uro opravljati delo na duši, kar pa je za vas lahko že ena sama duhovno usmerjena misel; tedaj vam namreč pomagajo svetlobna bitja in si vedno znova prizadevajo, da vas povlečejo v duhovno področje, kar pa jim tudi uspeva, če imate vi dobro voljo. Pogosto mislite o času svoje smrti in vi boste ravno tako vse bolj premagovali strah pred smrtjo; kolikor bolj namreč delate na duši, toliko manj se boste bali časa smrti, ker ste vi potem pripravljeni zanjo; vi (*tedaj*) živite zavestno, kakor se ravno tako zavestno in brez strahu soočate s Koncem, ki pa vam je vedno znova napovedan (*oznanjan*). Toda gorje tistim, ki dan preživijo neodgovorno, ko jih iznenadi dan, ki bo dokončal njihovo življenje... gorje tistim, ki niso nikoli mislili na svojo dušo in so skrbeli samo za svoje telo... Če oni umrejo prehitro ali doživijo Dan Konca (*Sodni Dan*)... bo njihov konec strašen, ker mora duša nositi usodo, katero ji je človek sam pripravil na Zemlji. AMEN

Bertha Dudde, št. 3639, 28. december 1945

IZKORIŠČANJE ČASA KONCA... DELO NA DUŠI...

Vaše zemeljsko življenje bo trajalo samo še kratek čas, zaradi česar morate izkoristiti vsak dan in vsako uro za izpopolnjevanje vaše duše, ker ko bo prišel čas Konca, boste ocenjeni glede na vaše duševno delo na Zemlji. Vam, ki boste še pred dokončnim Koncem izgubili vaše zemeljsko življenje, ni več dano veliko časa, zaradi česar ste vedno usmerjeni na to, da tako ne postanete mlačni pri delu na vaši duši... Vi lahko celo v kratkem času še dosežete visok duhovni napredek, če usmerite pozornost na veliko težavo okoli vas, če ste vi pripravljeni pomagati in si v nesebični Ljubezni do bližnjega prizadevate ublažiti težavo. Vi lahko vzpostavite vedno bolj pristno vezo z vašim Očetom večnosti in preko tega prejimate ogromno količino milosti, da tako lahko dozorite v kratkem času; in ni se vam potrebno bati vašega telesnega (*fizičnega*) konca. Zato Bog nenehno govori preko Svojega orodja na Zemlji. On ljudem napoveduje Konec. On oznanja Svoje posredovanje preko naravnih sil, pri čemer ljudem vedno usmerja pozornost na to, da morajo oni računati na predčasno smrt, da bi jim dal priložnost, da bodo goreče dejavni in da skrbijo za njihovo duhovno korist... Toda ni več dolgo do Dneva (*Apostolska dela 17:31*)... Tisti z modrostjo morajo biti izjemno goreči in duhovnim koristim dati prednost pred vsemi zemeljskimi skrbmi. Torej Sam

Bog tiste brez modrosti uči preko težave, preko katere Se jim nenehno prizadeva približati z željo, da ljudi spodbudi, da Ga (*po*)kličejo in tako pridejo do spoznanja svoje šibkosti (*majhnosti, nebogljenosti*); in tako jim On vedno znova pošilja Svoje glasnike, ki jim morajo prinesiti sporočilo o prihajajočem Koncu. Nihče ne bo ostal, da (*najprej*) ne bi bil opozorjen in opominjan; vsakemu bo na drugačen način dano znanje o tem, kar prihaja (*se bo zgodilo*), da se oni tako resno spomnijo svojih duš in da lahko dozoriijo. Toda tisti, ki ne izkoristi tega časa, mora pričakovati težko usodo v onostranstvu, kjer mora nadoknaditi to, kar je zamudil narediti na Zemlji, kar pa lahko traja neskončno dolgo časa. Zemeljsko življenje ne traja dolgo, ker je Konec blizu... In mislite na to, vi, ki se še vedno držite zemeljskega, ki si prizadevate pridobiti zemeljske dobrine in imate za pokazati le malo duhovnih dobrin... mislite na to, da morate vi na koncu vse predati in da edino duhovne dobrine pomenijo vaše bogastvo, zaradi česar si prizadevajte, da ga povečate; resno težite k popolnosti, modrosti od Boga in si tako zagotovite večno življenje, ko boste vi morali predati zemeljsko življenje takrat, ko je to Bog odločil od vekomaj, kakor tudi način kako (*se bo to zgodilo*). AMEN

Bertha Dudde, št. 5550, 7. december 1952

RESNO OPOZORILO NA DELO NA DUŠI...

Vi morate brez oklevanja začeti z delom na vaši duši, ker vam ne preostaja več veliko časa. Če vam Jaz vedno znova posredujem te besede, potem v tem prepoznajte nujnost, prepoznajte Mojo Ljubezen do vas in prepoznajte nevarnost, v kateri se vi nahajate! Jaz vam ne morem dati očitnih znakov, znakov, v katere bi vi morali verjeti; to vam namreč ne bi prineslo nikakršne koristi, ker bi vas to samo prisililo, da se podredite Moji volji iz strahu pred tem, v kar vi sedaj verjamete... da prihaja Konec in z njim propad. Jaz vas želim rešiti oz. vas zavarovati pred tem propadom, zaradi česar se ne morem vpletati v vašo svobodno voljo; Jaz vam lahko dam edino spodbudo in vas usmerjam na to, kar se bo nepreklicno zgodilo. Vendar pa se tega vam, ki ste v zrelem stanju, ni potrebno bati. Vi ljudje na tej Zemlji, spomnite se odgovornosti, ki jo vi nosite za vaše duše, za to, kar je večno v vas. Vi boste nekoč bridko obžalovali, če ne poslušate Mene in Moje Besede, ker vi potem ne boste mogli nadoknaditi tega, kar vi sedaj še lahko storite. Vi morate veliko pretrpeti, če vam primanjkuje duhovnega bogastva, če vi pridete goli in revni v onostranstvo... In četudi je vaš čas tako kratko odmerjen na tej Zemlji, če boste vi odpoklicani pred Koncem... pa bi vam vsak dan lahko (*še*) prinesel bogastva, če jih vi le želite pravilno izkoristiti. Lotite se dela na svoji duši, vstopite v iskreno ter globoko povezanost z Menoj, prosite za Mojo milost, prosite Me za moč, da lahko naredite to, kar Sem vam Jaz postavil kot zemeljsko

nalogo; predajte se Mi oz. popolnoma podložite vašo voljo Moji, če vi želite biti dostojni pred Mojimi očmi... Od sedaj naprej živite življenje z Menoj tako, da Me ne boste več izpuščali iz vaših misli tako, da si zamišljate, da Sem nenehno poleg vas; in Moja Ljubezen vas bo prevzela in vam obenem tudi pomagala tam, kjer ste vi sami prešibki... če si želite edino to, da Jaz Osebnost poskrbim za vas... če želite izpolniti vašo zemeljsko nalogo. In Jaz vas bom usmerjal ter vodil; Jaz vas ne bom več pustil same, in vaša volja, da bi vstopila v Mojo, bo vse močnejša. Potem pa je minila vsakršna nevarnost za vas; potem se vam ni potrebno bati Konca, kakor tudi ne prezgodnje smrti... In potem je vaša duša (*od*)rešena in ona bo prejela novo življenje v duhovnem kraljestvu. AMEN

Bertha Dudde, št. 4419, 26. avgust 1948

RESNO OPOZORILO NA DELO NA DUŠI...

Vi imate na razpolago veliko bogastvo, katerega pa ljudje ravnodušno spregledate. Vsako učenje o tem je sicer spremljano, čeprav pa ne pušča nikakršnih vtisov. K vam z vseh strani prihaja znanje o prihajajoči spremembi življenja; toda vi ne verjamete v to, in mineva čas, katerega je potrebno smatrati kot še poslednji čas milosti. Vi ljudje ne vidite nikakršne koristi v tem; vi ne usmerjate pozornosti na Moj glas, ki na različne načine vstopa v vaša ušesa. In tako Mi daje spodbudo, da dopustim, da on odjekne tako glasno, da ga vi morate slišati, četudi celo takrat niste prisiljeni usmeriti pozornost nanj, ker je to vaša svobodna volja. Toda prišel je čas, ki pomeni Konec, ker se ljudje ne želijo več spremeniti, kljub temu da so se sposobni spremeniti. Oni živijo popolnoma brez vere; oni so tako daleč stran od Mene, da jim ni dostavljene nikakršne duhovne moči, zaradi česar ne morejo doseči nikakršnega duhovnega napredka. Njihovo zemeljsko življenje je postalo povsem brez namena, ker ga oni ne smatrajo za večnega, temveč je ono za njih edinole samo po sebi namen, kar pa ni v skladu z Mojim večnim redom. In zato Jaz želim narediti Konec, da tako ponovno nastane nova Zemlja (*glej Knjižico št. 42*), da tako lahko znova napreduje duhovni razvoj ljudi, ki jo nastanjajo, in da Jaz lahko znova prebivam med Mojimi stvaritvami in dopuščam, da tok Moje Ljubezni teče na njih, ker Me oni ljubijo in si želijo Mojo prisotnost. In tako nepreklicno prihaja poslednji čas za to Zemljo... to so izjemno težki časi za vse ljudi, ker to prinaša veliko odgovornost, ker prinaša življenje ali smrt... toda ne samo za telo, temveč za dušo, ki mora večno trpeti ali pa lahko postane blaženo srečna. Vi ljudje, poslušajte Mojo Besedo, vzemite to resno, pripravite se, prizadevajte si doseči vero, z resno voljo premišljajte o tem, kar slišite preko Mojih glasnikov; ne upirajte se, ko prejmete spodbudo za Ljubezen-sko delovanje, ker vam edino to prinaša odrešenje; ono

uresničuje notranjo spremembo in je življenje vaše duše. Usmerite pozornost na težavo okoli vas in ponudite pomoč tam, kjer je to mogoče; postavite samoljubje na stran in posvetite več pozornosti bližnjemu, ki je v enaki težavi kot vi. Pomagajte mu in tudi vi boste prejeli pomoč; in verjemite v to, da je Konec blizu. Potem boste tudi bolje izkoristili vaše življenje. Ukvarjali se boste z mislimi o smrti in o nadaljevanju življenja duše; in vaša zemeljska pot bo sama od sebe vodena v pravilni smeri, ker potem v vas raste občutek odgovornosti in vi težite k zveličanju duše. Jaz vas želim vedno opozoriti edino zaradi vas samih, da se vi spomnite vaše duše in da vam bo njena korist pomembnejša od koristi telesa, kateremu Jaz dostavljam to, kar potrebuje, če vi le težite k svetlobi (*luči*), k Resnici, k Meni... Namreč čas, ki vam je še ostal, hitro mineva. Čeprav pa vi lahko še vedno neizmerno veliko dosežete z dobro voljo, ker Jaz pomagam vsakemu, ki veruje v Mene in si prizadeva izvršiti Mojo voljo. AMEN

.....6.....

»Delajte in delujte, dokler je še dan...« (Janez 9:4)

.....†.....

Bertha Dudde, št. 3393, 5. januar 1945

»DELAJTE IN USTVARJAJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Delajte, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati... Vi se nahajate sredi časa milosti; vi imate še vedno vašo življenjsko moč, katero lahko uporabljate za zveličanje vaše duše. Še vedno ni postavljenih nikakršnih omejitev, ker sta vam Moja moč in milost neomejeno na razpolago. Zato se vi lahko ravno tako nenehno giblujete v svetlobi; vi lahko težite k svetlobi, ko je okoli vas mračno. In vi lahko povečate zadušeni sijaj majhne svetlobe, da tako ona jasno osvetli vašo okolico. Za vas je še vedno dan, če vi le želite hoditi v svetlobi in ne v temi. Vendar pa se bo tudi ta dan končal, in v noč smrti bodo potonili vsi tisti, ki so se izogibali svetlobi; iz te noči pa za vekomaj ne bo rešitve. Vi boste želeli pobegniti, kar pa ne boste mogli storiti, ker noč traja toliko časa, dokler ponovno ne pride novi dan; ta noč pa se vam bo zdela večna. Namreč vi ste spoznali svetlobo, vendar pa je niste sprejeli... Jaz vas še vedno pozivam: izkoristite konec dneva; delujte v Ljubezni in v vas samih prižgite svetlobo, da vam tako za večno ni potrebno hoditi v temi. Vzemite od Moje svetlobe, ki v vsej polnosti sije na vas; prižgite z njo vašo majhno svetlobo in jo prinesite Meni, večnemu Ognju, da tako ogenj Ljubezni preide nanjo. In vaša lastna svetloba se bo povečala v vsem sijaju in pregnana bo vsa tema. Namreč samo svetloba je življenje... delajte in ustvarjajte

(*nadvladajte, čistite dušo, ljubite*), da tako vi za dušo dosežete življenje... bodite dejavni (*aktivni*) v Ljubezni, in vi si boste pridobili pravico, da se nahajate sredi svetlobe, da hodite svobodni v razsvetljenem dnevu, obsijani s soncem Duha ter da na koncu pridete do večne svetlobe, do duhovnega Sonca, v sfere, kjer ste okópani s svetlobo in v neprestani blaženosti. Tema torej pomeni smrt; kdor prebiva v temi, ta je brez moči, ker do njega ne prodre nobeden žarek svetlobe, katera pa je v sebi moč. In ko se spusti noč, takrat je za ustvarjanje in delovanje prepozno, ker Sem vam Jaz postavil mejo; mejo za periodo odrešenja, do katere vam je dovoljena svoboda vaše volje. Do izteka te periode pa je samo še dan, katerega pa lahko vsakdo izkoristi, da svoje duševno stanje naredi svetlo. Vendar pa ko ta čas mine, potem tone v najglobljo noč tisti, ki ni na pravilen način izkoristil svoje volje. Mrtev bo in brez življenja, ker mu bom Jaz odvzel celotno moč. In njegova moč bo ponovno omejena, ker jo je on v svoji svobodi zlorabil. In okoli bitja je noč... najbolj mračna noč, ki pa je izjemno mučna. Samo malo je tistih, ki usmerjajo pozornost na Moj poziv; le nekaj je takšnih, ki resno jemljejo Mojo Besedo, da ustvarjajo in delujejo, dokler je še dan. Čeprav pa na Zemlji ne bo nobeden človek ostal brez opozorila in opominjanj, kateri to potrebuje... Jaz želim vsem prinesiti svetlobo. Vendar pa tistega, ki noči daje prednost, Jaz ne prisiljujem, da sprejme svetlobo. Tako pa mora on obenem tudi prevzeti posledice nase, ker je zavrnil Božanski dar Ljubezni... Moja Beseda je namreč svetloba, ki pošilja žarek v srce vsakega človeka, če se ji on odpre. Moja Beseda opozarja na delovanje Ljubezni, in vsak človek je to Besedo že slišal... Toda, ali ji on sledi, ali on na Zemlji ustvarja in deluje v Ljubezni, pa je prepuščeno njemu. Dan se namreč kmalu končuje in noč bo zajela vse, ki niso usmerili pozornosti na Mojo Besedo. AMEN

Bertha Dudde, št. 3788, 2. junij 1946

»USTVARJAJTE IN DELUJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Namreč vam, ki to zamudite storiti, sledi neskončno dolga noč. Za vse ljudi še vedno obstaja možnost spoznanja. Še se da ujeti svetlobo dneva; še se lahko prežene temo duha, samo če ima človek voljo za to. Potem pa prihaja čas, v katerem človek, se pravi duhovno bistvo v njem ostaja brez svoje svobodne volje. In moral bo neskončno dolgo časa trpeti v temi (*duha*). In samo tisti, ki hrepenijo po svetlobi, bodo pobegnili duhovni noči. Oni bodo vstopili v kraljestvo svetlobe; oni bodo živeli v popolnem spoznanju, medtem ko oni še živijo na Zemlji. Namreč svetloba, katero so oni enkrat našli, ne bo ugasnila, temveč bo vedno in za vekomaj osvetljevala njihovega duha. Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Toda dan se približuje Koncu... in zato Jaz neprestano k ljudem pošiljam nosilce svetlobe. In vsi, ki imajo dobro voljo, jih prepoznajo kot Moje glasnike in s hvaležnostjo sprejemajo

51

to, kar jim Jaz ponujam... znanje o Čisti Resnici... svetlobo iz nebes... hrano in pijačo iz duhovnega kraljestva... da tako oni lahko marljivo (*goreče*) ustvarjajo in delujejo; da si tako oni lahko naberejo duhovna bogastva preko delovanja Ljubezni in na ta način povečajo njihovo spoznanje v času večera; v času, ki jim je še dan do Konca, do začetka noči. Ustvarjajte in delujte z vso vnemo, ker ta čas ne bo več dolgo trajal. Iz česa je torej sestavljeno vaše ustvarjanje in delovanje, da ne bi padli kot žrtve strašni noči? Edino iz tega, da se podredite Moji zapovedi Ljubezni... Jaz Sem vam dal samo eno zapoved... Ljubezen do Mene in do bližnjega. In če jo vi spoštujete, ste vi goreče dejavni (*aktivni*), kakor je to Moja volja... Potem pa vi ustvarjate in delujete za vaše duše, ko vi ustvarjate in delujete za vaše bližnje, ko vas spodbuja Ljubezen do Mene, da tudi bližnjemu pokažete (*prinesete*) Ljubezen, da mu pomagata zemeljsko (*fizično*) in duhovno, potem uresničujete vaš izvorni cilj... da ste dejavni v Ljubezni... Jaz Sem vam dal samo eno zapoved, vendar pa podrejanje tej zapovedi za seboj povleče vsakršen blagoslov. Oblikuje vas v prejemnike svetlobe; omogoči vam, da ste Moji otroci in tako Moji nasledniki, ki bodo nekoč lahko delali in delovali v Očetovi hiši glede na njihovo voljo, ki pa je potem tudi Moja volja... Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... Prihaja namreč noč glede na zakon večnosti za vse tiste, ki ne izkoriščajo dneva glede na Mojo voljo... Nedejavnost je smrt, in vi lahko živite samo, če ste neprestano (*neumorno*) dejavni. Živeti namreč obenem tudi pomeni biti v spoznanju, v svetlobi, ker je to slednje brezpogojno nujno za pravilno (*resnično*) dejavnost. In zato Sem vam Jaz dal svobodno voljo, da boste vi tako dejavni glede na notranjo spodbudo in da vi tako opravljate samostojno delo. Obenem pa Sem vam dal tudi sposobnost, da razločite, katero delo ustreza Moji volji... Jaz Sem vam dal dan, tako da ga vi lahko velikodušno izkoriščate, da se vi tako izognete noči in da lahko za vekomaj hodite v svetlobi. Torej tistega, ki ne izkoristi svoje svobodne volje na pravilen način, ki zanemarja vsakršno dejavnost, bo noč presenetila in on bo zaradi lastne krivde prebival v večni temi... In bolj kot kdajkoli je nujno, da vas Jaz opominjam, da delate za vas, za vaše duše... Namreč zakon večnosti se mora izpolniti, dnevu bo sledila noč. In kdor se iz duhovne teme ni (*od*)rešil (*zveličal, prenesel*) v kraljestvo svetlobe, ta bo ponovno potonil v noč smrti in se ne bo sam sposoben osvoboditi. Zato ustvarjajte in delujte, dokler je še dan! Prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati. AMEN

Bertha Dudde, št. 4289, 29. april 1948

»USTVARJAJTE IN DELUJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

»Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan. Prihaja namreč noč, v kateri ne boste mogli več delovati...«Vi ste tako blizu prepada noči; poslednje so minute dneva, v katerem

živite in ne zavedate se resnosti noči. Pri delu na vaši duši ste mlačni in živite tako, kot da vam je odobrenega še veliko časa. Vi delate napako... tukaj bo kmalu nastala noč, ki bo v najglobljo meglo ovila celotno Zemljo. Toda vi bi lahko še tako nepopisno veliko dosegli, če bi želeli izkoristiti poslednje minute in se z vso resnostjo pripravili na življenje po smrti. Misli morate samo na vaše duše in ne smete usmerjati pozornosti na nič, kar se nanaša na telo. Namreč edinole duša bo nadaljevala živeti; nič vam ne bo ostalo od zemeljskih dobrin, od materialnega sveta. Vi z eno nogo že stojite tam. Toda kako bo zgrajeno kraljestvo, ki bo sprejelo vašo dušo? Ali je to Kraljestvo svetlobe ali teme? Ali to za vašo dušo pomeni dan ali noč? Kjer je Svetloba, tam je Življenje; noč pa je grozljiva. In zato vas resno opozarjam in vam vedno znova govorim, da se začnete zavedati velike odgovornosti, katero imate za svojo dušo. Ne pripeljite jo v bedo (*revščino*), katera je nepopisna in kateri se še lahko izognete, če se spremenite, če zanemarite vse zemeljsko in mislite edino na to, da izpolnite Mojo voljo in da živite življenje v skladu z Mojimi Zapovedmi... da pomagata bližnjemu v vsaki zemeljski in duhovni težavi; da posredujete in ponudite pomoč tam, kjer je vaša pomoč potrebna in da vedno ter neprenehoma prejimate Mojo Besedo, Ki vam oznanja Mojo voljo in Ki vam prenaša Moč, da živite življenje glede na Mojo voljo. Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan... dan se hitro približuje koncu in sledi neskončno dolga noč, pred katero vas želim zaščititi, ker vas Jaz ljubim... Poslušajte Besede Moje Ljubezni in vzemite jih resno, da se tako lahko izognete noči! In za vas bo prišel dan, ki pa bo trajal za vekomaj. AMEN

Bertha Dudde, št. 5707, 25. junij 1953

»USTVARJAJTE IN DELUJTE...« NESKONČNO DOLGA NOČ...

Neka neskončno dolga noč sledi dnevu, ki pa se že nagiba h Koncu; noč, ki pa bo tako boleča (*mučna*), da bi morali vi ljudje narediti vse, da ne bi kot žrtev padli tej noči. Namreč vi lahko ostanete v najjasnejši svetlobi, samo če si to sami želite. Ni se vam potrebno bati prihajajoče noči, če vi slišite klic opominjanja in opozorila vašega nebeškega Očeta. In vzemite ga k srcu, če živite po Očetovi volji; tako boste ob Koncu te Zemlje tudi sprejeti v Njegovo Kraljestvo, kjer pa bo vedno najsvetlejši dan. Zato bodo pred vas vedno znova postavljene Besede: ustvarjate in delujte, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delovati. Še vedno je v vaši moči in vi imate dovolj volje, da zavrnete noč. Ko pa pride čas, potem bo popolna šibkost (*nezavedanje*) in tema usoda tistih, ki ne poslušajo Besed od zgoraj, ki dovolijo, da dan z njegovo svetlobo ostane neizkoriščen in ki ne delajo za svoje duše. Še vedno je dan... ki pa ne bo več dolgo trajal. Potem pa se bo iztekel čas milosti; potem prihaja Dan ločevanja duhov: Dan Sodbe, ko bo vsak prejel tisto, k čemur on teži. Ko bo vsesplošni

obračun in ko bo zavladala Božja pravičnost, ker Njegova Ljubezen ni bila spoštovana in ker je greh prekoračil vsakršno mero ter človeštvu prinesel usodo, v katero pa ono ne želi verjeti, ker se že nahaja v duhovni noči. Ustvarjajte in delujte, dokler je še dan in dokler vi ljudje še razpolagate z življenjsko močjo, katero pa morate dobro izkoristiti za dela aktivne Ljubezni do bližnjega... in potem si boste vi lahko priskrbeli svetlobo (*znanje, prosvetljenje*); potem vam ni potrebno pripadati tistim, ki bodo na Koncu potonili v najtemnejšo noč. Potem boste vi pri Bogu našli milost; On vas bo pripeljal v Njegovo skupnost k tistim, ki se bodo borili za Njega vse do Konca... In potem boste vi ravno tako sprejeti v Njegovo čredo ter doživeli blagoslove globoke vere v Njega... potem bo za vas (*postajalo*) vse bolj svetlo. Vi se boste potem v popolnem zavedanju srečali s trenutkom, v katerem se bo tema spustila na Zemljo. Vendar pa vi zaupajte vašemu nebeškemu Očetu, da vas bo On umaknil iz Zemlje, da vam tako ni potrebno deliti usode s tistimi, zaradi katerih je dan prišel do Konca in katere bo pogoltnila neskončno dolga noč... Poskrbite, da bo v vas svetloba; da se prebudi vsaj malo svetlobe, katera pa bo potem vse bolj jasna, kolikor močnejša je vaša volja po življenju duše, po svetlobi in blaženosti. AMEN

Bertha Dudde, št. 6404, 17. december 1955

»USTVARJAJTE IN DELUJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Dan bo minil in spustila se bo noč in vse bo ovito v naglobljo temo... Izpolnil se je namreč čas, ki je vam ljudem dan za osvobajanje iz forme; dokončana je neka perioda, katere časovno trajanje je določeno s strani Mene Samega, z modrim predvidevanjem glede vašega duhovenga stanja in edinega sredstva pomoči za njega. Vi ljudje ne poznate Mojega načrta odrešenja, in ko vam je objavljen, vi ne verjamete v njega. Vendar pa le ta obstaja, in v skladu s tem načrtom se odvija vse v veselju (*v vidnem svetu*), kakor tudi v duhovnem kraljestvu. Prebivalci duhovnega sveta se namreč nahajajo v najtesnejši zvezi z bitji te Zemlje in oni se trudijo izvršiti svoj celoten vpliv, da bi še vseeno dosegli dober konec za vse tiste ljudi, ki niso (*že*) povsem oddaljeni od Mene.

Toda ko pride Dan Konca, potem ponovno nazaj v najglobljo temo propade vse, kar je že bilo na neki določeni stopnji svetlobe... Potem pade noč, ki traja neskončno dolgo časa... Potem nobeden človek ne bo mogel delovati, ker vsak človek preneha obstajati razen nekaterih, ki Mi pripadajo in torej tako pripadajo Mojim, ki jih bom Jaz v živem telesu vzel iz Zemlje, ker morajo oni ponovno naseliti Novo Zemljo po Mojem načrtu večnosti. Nepreklicno se bo spustila noč in vse bo propadlo v temo, ker na Zemlji ni

iskalo svetlobe. Toda vi ljudje se še nahajate na svetlobi dneva, četudi bo ona kmalu minila. Toda dokler je še dan, vi lahko goreče delate in delujete; lahko pobegnete pred temo, če svoje pribežališče najdete v Večni Svetlobi, če v samemu sebi prižgete neko svetlobo, ki za vekomaj ne bo ugasnila, in vam se tako nikoli več ni potrebno bati noči... Vsem vam je odprta ta možnost; vi vsi v sebi nosite neko iskro, ki pa mora biti samo prižgana, da bi sijala svetlobo, ki potem osvetljuje vse vaše poti... In vedno znova vam bo rečeno: Dobro izkoristite svetlobo dneva, delajte na svoji duši, oblikujte jo, da bo dovzetna za svetlobo, da bi jo Moja Ljubezen-ska svetloba lahko prežela, da tako za vas za vekomaj ne bo teme... Težite k duhovnemu in pustite izza sebe vse zemeljske težnje; tema, ki ovija Zemljo, je namreč vse globlja, čeprav pa svetloba sije od zgoraj, iz duhovnega kraljestva... In zato morate vi vaše poglede usmerjati duhovno in vedeti, da ima edinole duhovno vrednost in da (*le to*) za vas pomeni pravo (*resnično*) življenje, pravo svetlobo (*spoznanje*)...

Naučite se, da vse zemeljsko-materialno opazujete kot prividni svet, in vi se boste potem lahko osvobodili od njega... Hrepenite po svetlobi; bežite od teme tako, ko bežite od sveta z njegovo lažno svetlobo... zavarujte se pred tem, da vas sile teme ne bi strmoglavile v temo. Predajte se svetlobnim silam; predajte se Meni, Ki Sem Svetloba (*Luč*) večnosti (*1 Janez 1:5*)! Vsak dan se enkrat konča, toda ravno tako se vedno prebujata jutro prepolno svetlobe... Vendar pa bo ta noč trajala neskončno; svetlobe polno jutro pa bodo doživeli edino Moji, ki se že nahajajo v Mojem svetlobnem žarku, ker njihova Ljubezen in njihova volja pripadata Meni...

Vi ljudje Mi vsi lahko podarite vašo Ljubezen in vašo voljo, in vi tega ne bi obžalovali. Vendar pa morate vi to storiti prostovoljno; vaše srce Me mora iskati prostovoljno; vi tedaj vstopate v Moj svetlobni krog in tudi vam bo zagotovljeno to svetlobe polno jutro... Zato vedno znova velja Moje resno opozorilo: Delajte, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko ne morete več delovati; in ta noč traja neskončno, človeštvo pa se nahaja tik pred njo... AMEN

Bertha Dudde, št. 7433, 20. oktober 1959

»DELAJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Dolga je noč, ki bo prekinila dan; in v tej noči nihče več ne bo mogel delati, ker mu primanjkuje svetlobe in moči... Zato delajte (*delujte v Ljubezni in delajte na svoji duši*), dokler je še dan, ker noč prihaja nepreklicno nad vse ljudi, ki ste dovolili, da dan mine neizkoriščen. Toda ali vi veste, kako je sestavljena neskončna noč? Vi, ki sedaj kot

Ljudje živite na Zemlji in ste lahko dejavni v svobodni volji, boste ponovno pregnani v trdo formo (*v materijo*), če vi ne uspete v tem zemeljskem življenju, če vi ne izkoristite dneva, v katerem lahko delate v svetlobi in moči; in na vas se bo spustila neskončna noč.

Vi boste izgubili zemeljsko življenje, zato tudi vso življenjsko moč, kakor boste vi obenem tudi izgubili vaše samozavedanje in boste morali ponovno potovati preko neskončnih substanc v delih stvarstva Nove Zemlje; pred tem pa boste popolnoma nedejavni zakrneli (*otrdeli*), ker boste brez moči. Vi ne boste mogli več ustvarjati in delovati po lastni volji, temveč se boste po neskončno dolgem času noči verjetno prebudili v neznatnem življenju, da bi sedaj glede na Božjo voljo ponovno počasi dozorevali na višje, da tako vi nekoč ponovno dočakate svetlobo jutra. Vendar pa bo ta noč tako strašno mučna in tako strašno dolga, da boste vi znova in znova opozorjeni pred to nočjo, ker jo vi (*še*) lahko zavrnete (*se ji izognete*), če vi kolikor je najbolj mogoče še izkoristite ta kratek čas dneva in resno težite k svetlobi.

»Delajte, dokler je še dan...« Tako vas poziva Gospodar (*Jezus Kristus*);» **prihaja namreč noč, kjer vi ne boste mogli več delati...**«, ko sta vam odvzeti svetloba in moč, ko vi nemočni prebivate v temi in ko vam svetloba dneva (*še*) dolgo ne more zasijati dol. Še so poslednje ure dneva; vi še vedno posedujete moč, zaradi česar lahko celo najmanjše spoznanje (*svetlobo, znanje, prosvetljenje*), ki ste ga dosegli, izkoristite in povečate svetlobo... Vi še lahko delate, ker celo tudi šibkemu človeku priteka toliko moči takrat, ko jo on želi izkoristiti za odrešenje svoje duše, da bi se izognil neskončni noči, kar pa je odvisno edino od človekove volje. Kjer je namreč volja dobra, tam mu je tudi Bog s Svojo močjo in Svojo svetlobo pripravljen pomagati pri delu, katerega on sam ni sposoben obvladati. Toda mora biti prisotna volja, da bi se iz dneva še lahko izvleklo vse, kar je mogoče, da ga tako ne iznenadi noč in ga najde spečega... v nekem snu, iz katerega pa on ne bo prebujen za večne čase...

Ne dovolite, da ta san postane san smrti; iščite svetlobo dneva in marljivo delajte za svojo osvoboditev, ker le še kratek čas traja dan, ki se umika pred neko neskončno dolgo nočjo. Torej tistemu, ki dela v vsej resnosti (*strogosti, samodisciplini*) in gorečnosti (*marljivosti*), se ni potrebno bati noči, ker bo on prešel v nek novi dan, kateremu pa ne bo nikoli več sledila noč... Verjemite to, da se vi nahajate pred skorajšnjim koncem dneva... Verjamite to, da je človeštvu postavljen nek cilj, da je le še kratek rok ostal do tega cilja... In potem bo prišlo do zamenjave: dan bo zamenjala noč za tiste, ki niso delali (*delovali v Ljubezni in delali na svoji duši*), dokler je bil dan... in vžšlo bo Sonce Duha nekega izjemno svetlečega dne za vse, ki so bili goreči pri delu v Gospodarjevem vinogradu, ki so delali na samemu sebi, ki so izkoristili dan in bili delavni do Konca. AMEN

Bertha Dudde, št. 8413, 16. februar 1963

»DELAJTE DOKLER JE ŠE DAN...«

Še traja dan, v katerem se vi nahajate v milosti, da prejimate svetlobo (*prosvetljenje, znanje, spoznanje*), ker iz Mene (*pri*)teče veliko svetlobe k vam, ki odpirate svoje oči in hrepenite po svetlobi... Toda dan se nagiba koncu in sledi mu noč, ki neskončno dolgo traja za tistega, ki ni izkoristil svetlobe dneva za delo na svoji duši, ki v svetlobi ni našel prave poti, ki vodi gor do Večne Svetlobe (*Boga Očeta Jezusa Kristusa*), kjer pa ni več noči... Vi se nahajate v pozni uri, zaradi česar boste vi opozorjeni s čistim glasom, da dobro izkoristite poslednje žarke, poslednji blesk svetlobe pred vdorom noči; vi namreč v kratkem času lahko še veliko nadoknadite, če ste le resni pri tem, da se izognete večni noči. Nikar ne sledite tistemu (*Satanu-Božanskemu nasprotniku*), ki vas želi ponovno vrniti nazaj v najglobljo noč, temveč usmerite vaše oči kvišku, k Meni, iz Katerega izhaja svetloba, ki bo neizmerno osrečila vas, ki želite pobegniti temi!

Vendar pa se vse bolj približuje čas; svetovna ura se ne zaustavlja, in nastopa noč za ljudi, ki gredo ravnodušno mimo in ne mislijo na svoje duše. Toda vi tega, kar ta noč pomeni za njih, ne morete dojeti, ker bi drugače storili vse, da bi se ji izognili (*da bi se rešili*)... Noč za duše pomeni vrnitev v najgloblje brezno; ona pomeni ponovno razkrojitev in ponovno pregnanstvo v čisto materijo; ona pomeni prehod preko stvaritev Nove zemlje v trpljenju in omejenosti, kar pa ste vi že enkrat preživeli in premagali... In vi boste vedno znova opozorjeni in opominjani; in vse bo še storjeno, da bi se vam, kolikor je mogoče, prikazalo (*predstavilo*) tako črno noč...

Vendar pa vi ne verjamete (*nimate vere*) in vam tudi ne more biti dokazano. Čeprav pa so vam dobro znane Besede: **»Delajte, dokler je še dan; prijaha namreč noč, ko vi ne boste mogli več delati...«**(*Janez 9:4*). Toda vi to razumete kot le telesno smrt. Vi ne veste, da se gre za neko drugačno noč, ker ni nujno, da telesna smrt pomeni za vašo dušo ponovno temo; duša po telesni smrti lahko ravno tako vstopi v najbolj blestečo svetlobo, kjer ni nikakršne noči več... Zato se vam ni potrebno bati telesne smrti, ker ona lahko še nezrele duše pokojnikov napelje, da iščejo svetlobo v kraljestvu onostranstva... Toda noči, katera je mišljena s temi besedami, pa se je potrebno bati, ker ona traja za večne čase in za duše predstavlja neskončna trpljenja, vse dokler one zopet počasi ne dosežejo višine, da bi ponovno živele kot človek na Zemlji in se znašle pred enako odločitvijo, pred katero se sedaj nahaja človekova duša...

In poslušajte Moja opozorila ter si poizkušajte ustvariti sliko o tem zastrašujočem zaporu, kateremu pa vi še lahko pobegnete (*se mu izognete*), če imate dobro voljo in se obrnete na Mene, Katerega pa vi, če resno razmišljate, ne morete zanikati... Ne dovolite, da vas Moj nasprotnik (*Satan*) popolnoma zlorabi, temveč verjemite, da obstaja Odrešenik, Katerega vi lahko (*po*)kličete na pomoč, ko ste vi sami prešibki... Jezusa Kristusa, Odrešenika sveta, Ki je premagal nasprotnika ter plačal odkupnino za vašo dušo, če vi le želite biti svobodni od Mojega nasprotnika... In predajte se Njemu, v katerem sem Jaz Sam postal človek, da bi vas osvobodil izpod njegove oblasti, da tako vi lahko ponovno postanete blaženi...

Ne dovolite, da se nad vas spusti noč, ki vam ponovno odvzema samozavedanje, ker ste se Mi vi že precej približali, ko ste vi kot človek začeli vašo zemeljsko pot. Ne dovolite, da bo to zaman in ne dovolite, da zmaga tisti (*Satan*), ki edinole želi vašo pogubo (*propad*) in vas ne želi osrečiti. Samo verjemite to, da se spušča noč, da je izpolnjen čas, ki je bil duhovnemu dodeljen za njegovo osvoboditev iz forme; in ta čas bo trajal, kakor je to od vekomaj predvideno v Mojem načrtu odrešenja... Verjemite, da se boste vi počutili izjemno dobro, če ste izkoristili svetlobo dneva; in ni se vam več potrebno bati noči, celo če se je vaše zemeljsko življenje končalo... Vi boste vstali v večno življenje in ravno tako ne boste nikoli več izgubili tega življenja, ki pa pomeni svetlobo, moč in svobodo za vekomaj... Zato delajte, dokler je še dan; prihaja namreč noč, ko vi ne boste mogli več delati... AMEN

Očetove Besede... Razlaga imena BERTHA DUDDE

Vsi voljni otroci Me nosijo v svojih srcih in sledijo Mojemu Duhu, ker so Me njihove duše prepoznale. In ti, otrok Moj boš vedno slišala Moj glas, ko Mi žrtvuješ svoj čas, in Moje delo ne bo brezuspešno zate. Ure, v katerih si v strahu, da ti primanjkuje potrebne moči, da bi delovala za Mene, se bodo skrajšale. Kmalu boš dobila poslanstvo, katerega boš z Mojo pomočjo z lahkoto uresničila. Tvoja Vera, Ljubezen in volja bodo postali veliki, ker bom Jaz Osebnost tvoja nagrada... h kateri boš goreče stremela.

Otrok Moj! Vse, kar bo človeštvu razodeto preko tebe, je skrito v tvojem imenu:

B – (Busse) – Morajo narediti **pokoro** za svoje grehe.

E – (Erkennen) – **spoznati** svoje poreklo.

R – (Rastlos) – **neprekinjeno** delati na svoji duši.

T – (Tätig) – biti **dejavni** v Ljubezni.

H – (Hörchen) – **poslušati** glas v svojem srcu.

A – (Allen) – odreči se **vsem** svetovnim užitek.

D – (Demütig) – **ponižno** se podrediti Očetu na nebu.

U – (Um) – neprestano moliti **za** Milost.

D – (Dienen) – **služiti** Stvarniku Neba in Zemlje.

D – (Dienen) – **služiti** svojemu bližnjemu v Ljubezni.

E – (Ehre) – in **slaviti** Mene, Očeta na nebu, na veke vekov.

Dojemi to, da Mene ne morejo najti tisti, ki iščejo svet. Vendar pa bom Jaz tiste, ki Me iščejo, srečal in jim razodel Sebe... vsak, ki se Mi preda, Me bo posedoval. In tisti, ki moli za Mojo milost, se nahaja v Moji milosti, ker resnično razumeti Mojo Besedo je dar milosti Moje Ljubezni...

Zato se pripravi, da prejmeš Moj dar kot znak Moje Ljubezni. Otrok Moj, poskrbi za svojo dušo; spoznaj Mojo Ljubezen in se potruji, da v svojem srcu (*ob*)čutiš najčistejšo

Ljubezen do Mene, ker mora biti vsa nečistoča odstranjena iz srca, v katerem bom Jaz živel. Jaz namreč uživam samo v čisti Ljubezni, v Ljubezni, ki ne išče in ki edino daje sebe... ki je voljna narediti vse, da bi lahko služila... Čista Ljubezen je dragocena kot dragulj; ona s svojo svetlobo osvetljuje svojo okolico, ona prinaša srečo in vedno želi samo dajati... Ko ti takšna Ljubezen preplavi srce, Me boš ti sprejela v sebi in boš v svojem srcu nosila Mojo podobo, kar pa bo zate največji blagoslov že v času življenja na Zemlji.

Karkoli ti je določeno, medtem ko Moja Ljubezen skrbi zate, mora to še ostati skrito od tebe; ti namreč dosegaš stopnjo zrelosti (*popolnosti*) samo z neprestanim stremljenjem k Moji Ljubezni... Tebi koristi to, da iz globine svojega srca kličeš Mene in Mojo prisotnost... ko se v iskreni molitvi priporočiš svojemu Odrešeniku... Jaz se bom pojavil... nepričakovano... in se vselil v prebivališče, katerega za Mene pripravlja tvoja Ljubezen, in prinesel bom blaženo srečo tistim, ki v Mene verujejo in Me ljubijo... Jaz namreč ne bom dovolil, da Moji otroci, ki se Mi predajo, živijo v pomanjkanju; in Jaz jim bom razodel Sebe ob ustreznem času. AMEN

To Razodetje glede svojega poslanstva je Bertha Dudde prejela 28. januarja 1939. (št. 0763)

V hrvaščino prevedli Lorens N., Zoran Ču. in Maja M.
Uredil in sestavil Lorens N.
(*april - junij 2019*)

Iz hrvaščine prevedel Sašo O.

www.zakajcistareshnica.com

www.sozo-hr.com

www.zastocistaistina.com

www.akademijavjecnogproljeća.org

www.youtube.com/c/ZAŠTOČISTAISTINA

www.youtube.com/c/ISUSOVERIJEČI

www.ljubavseohladila.com